Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXV Nr. 3424 | Joi 27 octombrie 1955 | 4 PAGINI — 20 BANI

În interiorul ziarului:

Al. Priadcencu — Știința miciurinistă — îndreptar prețios pentru dezvoltarea agriculturii (pag. 2-a).

Louis Daquin — Lupta cineaștilor francezi pentru apărarea cinematografiei naționale (pag. 2-a).

In cinstea Congresului — mai mult metal! **A. Almășan** — Furnaliștii Vlahiței valorifică noi rezerve interne (pag. 2-a).

Scrisori către „Scînteia": **Conache Grigore** — De ce nu primim ziarele la care ne-am abonat? (pag. 2-a).

Luna prieteniei romîno-sovietice: **Ovidiu Varga** — Interpreți de înaltă valoare (pag. 3-a).

I. Maricoiu — Cum este munca, așa sînt și rezultatele. — *Despre mersul transformării socialiste a agriculturii în raionul Vida* (pag. 3-a).

Astăzi se deschide la Geneva conferința miniștrilor de Externe ai U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței (pag. 4-a).

I. Fîntînaru — La Geneva în preziua deschiderii conferinței (pag. 4-a).

Problemele folosirii energiei atomice în scopuri pașnice în discuția Comitetului Politic O.N.U. (pag. 4-a).

Succes conferinței miniștrilor de externe ai celor patru puteri!

Astăzi se deschide la Geneva conferința miniștrilor de Externe ai U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței. Convocată în baza hotărîrilor luate la conferința șefilor de guverne ai celor patru mari puteri conferința ministrilor de Externe se întrunește pentru a continua examinarea problemelor de mare importanță internațională discutate atunci și pentru a face noi pași către reglementarea lor pașnică.

Cu prilejul deschiderii actualei conferințe de la Geneva opinia publică mondială își exprimă cu tărie dorința vie ca ea să fie într-adevăr o continuare rodnică a conferinței șefilor de guverne, să dezvolte și să concretizeze opera acesteia, — atît de călduros aprobată de popoare.

Marea însemnătate a conferinței ținute în iulie la Geneva constă nu numai în rezultatele ei pozitive, ci și în noul spirit pe care l-a introdus în relațiile internaționale, și care a fost denumit de aceea „spiritul Genevei". S-a spus, cu drept cuvînt, că aceasta a fost o conferință la care toți participanții au dat dovadă de bunăvoință și dorință de înțelegere, o conferință a coexistenței pașnice între statele cu diferite orînduiri sociale. Ea a deschis calea spre restabilirea încrederii între state și spre lichidarea „războiului rece", atît de primejdios pentru pace și de împovărător pentru popoare.

O deosebită însemnătate au Directivele către miniștrii de Externe elaborate la Geneva de șefii de guverne. Rod concret al eforturilor comune depuse la conferință, Directivele țin seama de pozițiile și interesele tuturor participanților la tratative. Numai pe această cale pot fi rezolvate problemele internaționale importante la care se referă Directivele.

In fiecare din aceste probleme, popoarele Europei și ale întregii lumi sînt direct și vital interesate.

Este limpede că principala chezășie a păcii în lume o constituie în prezent conviețuirea pașnică între statele socialiste și statele capitaliste. Tocmai de aceea ar fi un mare cîștig pentru pacea întregii lumi dacă coexistența pașnică a statelor europene cu diferite orînduiri sociale ar fi garantată prin colaborarea tuturor acestor state, preîntîmpinarea în comun a oricărei primejdii de agresiune în cadrul unui sistem de securitate colectivă. Făcînd eforturi pentru a ușura un acord în această chestiune, Uniunea Sovietică — care a propus anul trecut încheierea unui tratat general european de securitate — a prezentat în iulie, la Geneva, o nouă și importantă propunere cu privire la încheierea în două etape a viitorului sistem de securitate colectivă în Europa. După Geneva, s-a întărit și mai mult convingerea opiniei publice mondiale că încheierea unui acord în problema securității europene este posibilă, dacă și celelalte mari puteri ar arăta aceeași bunăvoință.

Actuala conferință de la Geneva se găsește cu toate acestea în fața unor greutăți în această problemă. Cea mai mare dintre acestea o constituie încercarea pe care o fac unele cercuri conducătoare din Occident de a subordona problema securității europene problemei germane.

Uniunea Sovietică și țările de democrație populară au militat și militează consecvent pentru unificarea Germaniei într-un stat democratic și iubitor de pace, deoarece ele, ca și toate popoarele Europei și ale lumii, sînt interesate în împiedicarea renașterii militarismului german și simpatizează cu aspirațiile de unitate ale poporului german. Nu trebuie uitat însă că problema germană, cu toată marea ei importanță, constituie numai o parte a problemei mai generale și mai ample a securității europene. Popoarele greu încercate ale Europei consideră că rezolvarea problemei securității, atît de vitală pentru ele, nu poate fi ținută în loc din cauza dificultăților ivite în calea rezolvării unei părți a acestei probleme. Și fapt este că în calea unificării Germaniei, într-un singur stat democrat și iubitor de pace, s-au ivit în ultima vreme mari dificultăți rezultate din aplicarea politicii de remilitarizare a Germaniei occidentale și de atragere a ei în coaliții agresive.

Este cu totul nerealist, după cum au arătat foarte clar conducătorii sovietici, să-și închipuie cineva că unificarea Germaniei s-ar putea face — așa cum cer în prezent unele cercuri conducătoare din Occident — pe calea înglobării întregii Germanii în coaliția Atlanticului, îndreptată împotriva statelor pașnice din Europa de răsărit, și că Uniunea Sovietică și țările de democrație populară ar putea fi de acord cu acest lucru. Este evident de asemenea că unificarea Germaniei nu se poate face în chip mecanic, prin înghițirea R. D. Germane de către R. F. Germană, prin jertfirea intereselor și cuceririlor oamenilor muncii din R. D. Germană. Poporul muncitor din R. D. Germană și oamenii muncii din întreaga Germanie nu vor fi niciodată de acord cu o asemenea rezolvare a problemei germane.

Piedicile ce stau în calea rezolvării problemei germane nu pot fi înlăturate decît treptat, cu timpul, iar cea mai bună cale pentru aceasta o constituie apropierea dintre cele două state germane în cadrul pactului de securitate colectivă propus de Uniunea Sovietică.

Popoarele lumii doresc cu ardoare realizarea unui acord cu efecte practice în problema dezarmării, considerînd aceasta drept una din principalele sarcini ale conferinței miniștrilor de Externe. Ele cer ca această atît de împovărătoare și de primejdioasă întrecere între uneltele morții să înceteze, ca ea să fie înlocuită cu o întrecere pașnică, pe teren economic și cultural între țările lumii. Tocmai de aceea opinia publică mondială a întîmpinat cu bucurie și speranță vestitele propuneri prin care Uniunea Sovietică a făcut cu putință o considerabilă apropiere a pozițiilor marilor puteri, în punctele esențiale ale problemei dezarmării. Constituirea acestor progrese printr-un prim acord ar fi fost un fapt împlinit, dacă delegația S.U.A. în subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare n-ar fi adoptat o poziție neconstructivă, caracterizată chiar de ziarul „New York Herald Tribune" ca adoptarea lozinciii: „Să inspectăm fără a dezarma".

Convingerea opiniei publice mondiale este că un acord privitor la reducerea înarmărilor și interzicerea armelor de exterminare în masă poate și trebuie să fie realizat la Geneva. Un factor favorabil unui astfel de acord îl constituie faptul că Uniunea Sovietică și țările de democrație populară, printre care și țara noastră, au trecut la reducerea propriilor lor forțe armate și că Uniunea Sovietică a lichidat unica sa bază militară de peste hotare.

In ceea ce privește o altă problemă care va fi luată în discuție de miniștrii de Externe, problema dezvoltării legăturilor economice și culturale dintre Est și Vest, posibilitățile de a se ajunge la un acord sînt dovedite de faptul că în această direcție, evenimentele au luat-o oarecum înaintea acordurilor oficiale. In toate țările masele cele mai largi participă cu entuziasm la acțiunea de strîngere a legăturilor dintre Est și Vest, acțiune care are o mare însemnătate atît pentru cunoașterea și încrederea între popoare, cît și pentru ridicarea nivelului lor de trai.

Inregistrînd cu satisfacție și simpatie acțiunile concrete întreprinse de U.R.S.S. și țările de democrație populară în favoarea destinderii internaționale, opinia publică mondială a primit cu profundă nemulțumire campania de defăimare și compromitere a „spiritului Genevei" pornită de anumite cercuri din Apus. Aceste cercuri, a arătat ministrul de Externe al Suediei, Unden, „consideră „spiritul Genevei", mai degrabă ca o stafie, invocată pentru uzul unui public credul". Aceste tendințe s-au vădit nu numai în apeluri fățișe în favoarea continuării „războiului rece" și a cursei înarmărilor, în favoarea revenirii la metodele falimentarei politici „de pe poziții de forță".

Este știut că au avut loc o serie întreagă de acțiuni contrare intereselor destinderii internaționale: este suficient să citățm printre acestea elaborarea de noi planuri în vederea războiului atomic la recenta conferință a pactului Atlantic, atragerea Iranului în pactul agresiv turco-irakian, încercarea de a menține la O.N.U. o atmosferă de încordare prin nesocotirea drepturilor R. P. Chineze și prin manevrele ce țintesc să lipsească țările din Europa răsăriteană de reprezentarea legală în Consiliul de Securitate.

Totodată, unele cercuri reacționare mai flutură și acum ideea că tendința spre destinderea internațională ar favoriza un amestec în treburile interne ale țărilor de democrație populară. Este desigur cu totul în afara oricărui simț al realității să-și închipuie cineva că obiective caracteristice politicii de forță, irealizabile în plin și deschis război rece, ar putea constitui un obiectiv acceptabil pentru tratative. Este clar că nu există tratative care să poată întoarce înapoi mersul istoriei, iar istoria dovedește că popoarele din țările de democrație populară și-au luat odată pentru totdeauna soarta în mîinile lor, că ele-și construiesc cu avînt o viață nouă, că ele pășesc cu succes pe această cale, pline de încredere deplină în posibilitățile și resursele lor, bizuindu-se pe sprijinul frățesc al Uniunii Sovietice și al întregului lagăr al socialismului și bizuindu-se pe simpatia și sprijinul întregii omeniri progresiste.

In momentul deschiderii noii conferințe de la Geneva, un puternic izvor de optimism în aprecierea perspectivelor situației internaționale îl constituie faptul că în întreaga lume popoarele se pronunță cu hotărîre în favoarea coexistenței pașnice, a rezolvării problemelor litigioase pe calea tratativelor, a consolidării și dezvoltării „spiritului Genevei". Voința de pace a popoarelor din toate țările lumii exercită astăzi o imensă influență asupra vieții internaționale. Acest factor a creat premize favorabile primei conferințe de la Geneva și nu a încetat să se dezvolte și după aceea. Dacă toate părțile participante la tratativele de la Geneva vor asculta glasul popoarelor, un acord va putea fi încheiat, oricît de mari ar fi divergențele în una sau alta dintre problemele discutate.

Alături de celelalte popoare ale lumii, poporul nostru urează succes deplin conferinței miniștrilor de Externe ai celor patru mari puteri. Incredințat că Uniunea Sovietică va face, ca și pînă acum, tot ce depinde de ea pentru triumful spiritului de înțelegere și colaborare internațională, poporul nostru, alături de toate popoarele iubitoare de pace, cere tuturor participanților la conferința de la Geneva să meargă pe calea rodnică pe care au mers în iulie șefii de guverne ai celor patru mari puteri.

Cauza păcii este scumpă poporului romîn, care desfășoară cu entuziasm o vastă operă de progres economic, cultural și social. El este gata să-și dea întreaga sa contribuție pentru ca relațiile dintre state să se îmbunătățească neîncetat, pentru ca toate popoarele să se poată bucura de roadele păcii.

Regiunea Galați a terminat însămînțările de toamnă

GALAȚI (coresp. „Scînteii"). — Datorită măsurilor organizatorice și politice luate de Comitetul regional de partid și de Comitetul executiv al Sfatului popular regional, în regiunea Galați planul campaniei însămînțărilor de toamnă a fost îndeplinit. Intensificînd întrecerea în cinstea Congresului partidului, oamenii muncii din regiunea Galați au însămînțat cu grîu, pînă la 24 octombrie a.c., 2.312 ha. peste sarcina de plan.

Fruntașe la semănat s-au situat raioanele Filimon Sîrbu, Brăila și Călmățui.

Oamenii muncii din regiune continuă să însămînțeze noi suprafețe peste plan și se grăbesc să termine recoltatul culturilor tîrzii și arăturile adînci.

În cinstea Congresului partidului

Sporește avîntul întrecerii în industrie și agricultură!

★ ★ ★

In regiunea Suceava s-a intensificat ritmul însămînțărilor

SUCEAVA (coresp. „Scînteii"). — In ultima săptămînă, ritmul lucrărilor agricole de toamnă în regiunea Suceava a crescut simțitor. Colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodărie individuală au ieșit în masă la însămînțat, folosesc mai bine atelajele, mașinile și uneltele agricole. Ca urmare, pînă la 25 octombrie s-a însămînțat 69% din suprafața planificată.

La obținerea acestor rezultate au contribuit măsurile luate în ultima vreme de către organele de partid și de stat. Datorită îmbunătățirii muncii organizatorice și politice, raionul Dorohoi, care cu o săptămînă în urmă era raion codaș pe regiune, a sărtat în rîndurile raioanelor fruntașe. In acest raion planul de însămînțări a fost realizat în proporție de 80,3%. Suprafețe mari au fost însămînțate și în raioanele Darabani, Rădăuți și Botoșani.

Intrucît timpul este înaintat, ritmul atins în ultima săptămînă trebuie menținut și chiar intensificat. Mai ales în raioanele Fălticeni, Suceava și Gura Humorului trebuie să fie mai bine folosite mijloacele și forțele existente pentru terminarea grabnică a semănatului.

La semănat trebuie respectat timpul optim

TG. MUREȘ (coresp. „Scînteii"). — In unele comune și sate ca Orășeni, Feliceni ș.a. ale raionului Odorhei, grîul a fost semănat în proporție de 40—45%. Aci, organizațiile de bază și sfaturile populare au luat din timp unele măsuri menite să asigure reușita muncilor agricole de toamnă.

Pe întregul raion însă, muncile de toamnă sînt rămase mult în urmă. Astfel, semănatul nu s-a făcut decît în proporție de 20%, recoltatul porumbului — 7%, al cartofilor — 38%, al sfeclei de zahăr — 30%.

In comunele Cristurul Săcuesc, Rugănești, Simonești, Cobătești și altele, unde sînt toate condițiile, semănatul grîului este totuși tărăgănat.

Mulți țărani muncitori din raion au obținut anul acesta peste 1800 kg. grîu la ha., pentru că au semănat astă-toamnă devreme, sămînță curățită și tratată, în teren bine pregătit. Și acum fruntașii au terminat de semănat. Organizațiile de bază și sfaturile populare nu se îngrijesc însă ca experiența lor să fie răspîndită, pentru ca toți țăranii să lucreze ca ei — să facă semănatul la timpul potrivit.

Timpul prielnic nu e folosit din plin pentru însămînțări; ritmul zilnic la semănat se realizează abia în proporție de 10-15%. Din totalul atelajelor numai 50% sînt pe cîmp.

In raionul Odorhei sînt destule posibilități ca semănatul să fie curînd terminat. Pentru aceasta însă organele de partid și sfaturile populare au datoria să ia grabnice măsuri menite să asigure succesul deplin al semănatului, la timpul optim.

Trei victorii importante în lupta pentru îndeplinirea cincinalului

★ ★

La combinatul metalurgic Reșița

REȘIȚA (coresp. „Scînteii"). Metalurgiștii din Reșița au obținut o importantă victorie în muncă: în cinstea Congresului partidului, ei și-au îndeplinit angajamentul luat, de a realiza pînă la 24 octombrie planul producției globale ce le revenea în cadrul planului cincinal. In anii cincinalului, în cadrul combinatului a fost pusă în funcțiune o nouă baterie de cocs și o turnătorie de precizie, s-a construit un nou cuptor Martin, s-a construit un stand de probă pentru verificarea turbinelor, a fost instalată o stație de compundare sosită din Uniunea Sovietică. Planul cincinal la producția de cocs metalurgic a fost îndeplinit încă în 1954, iar productivitatea muncii a crescut cu 15% față de primele două planuri anuale.

Metalurgiștii din Reșița au realizat, peste prevederile planului cincinal numeroase compresoare, motoare electrice cu o putere totală de 7.526 kW. etc.; ei au construit pentru prima dată în țara noastră, diferite tipuri de mașini termice, transformatoare de forță și alte agregate.

Astăzi, colectivul combinatului se mîndrește cu zeci și zeci de cadre cu o înaltă calificare tehnică și profesională. Printre ei se numără cunoscutul inovator Carol Hronicsek, maistru la fabrica de motoare, laureat al Premiului de Stat, prim-topitorul Ion Sîrbu de la furnale, oțelarul Ion Bădescu, strungarii Francisc Korcsek, Alexandru Hossu și alții.

Ca urmare a sporirii productivității muncii, salariul mediu al muncitorilor a crescut cu 21,5% față de 1950. In scopul ridicării nivelului de trai al muncitorilor și tehnicienilor combinatului, în anii cincinalului au fost construite 629 apartamente, un cămin pentru 800 muncitori, o școală profesională etc.

In cinstea Congresului partidului, metalurgiștii combinatului intensifică întrecerea pentru a obține noi succese în muncă. Ei s-au angajat ca, pînă la sfîrșitul anului, să dea peste prevederile planului cincinal mari cantități de cocs, laminate precum și motoare electrice cu o putere totală de 10.000 kW etc.

Uzinele de îngrășăminte chimice „Petru Poni"

Colectivul uzinelor de îngrășăminte chimice „Petru Poni" din regiunea Ploești și-a realizat cu succes planul cincinal pînă în ziua de 24 octombrie. Indeplinirea înainte de termen a planului cincinal, atît la producția globală, cît și pe sortimente, se datorește în mare măsură progresului tehnic și dezvoltării pe care a luat-o această întreprindere în ultimii ani. Majoritatea clădirilor vechi au fost reconstruite, s-au ridicat construcții noi, iar capacitatea instalației de acid sulfuric s-a dublat.

In acest an, producția de îngrășăminte chimice depășește de circa 4 ori pe cea din anul 1951. La secția de fabricare a îngrășămintelor chimice a fost introdus un nou reactor modern de mare capacitate și a fost aplicată o importantă inovație tehnică cu ajutorul căreia productivitatea muncii crește cu mult.

In anii cincinalului, la această fabrică s-a început fabricarea pe scară industrială a unui nou produs chimic pentru industria textilă, a bioxidului de sulf lichid pentru industria conservelor și a sintezelor chimice, a fosfatului disodic pentru industria farmaceutică și a altor produse.

(Agerpres)

Fabrica de încălțăminte „Solidaritatea"

In ziua de 24 octombrie, la sfîrșitul celui de-al doilea schimb de lucru, muncitorii, tehnicienii și inginerii fabricii de încălțăminte „Solidaritatea" din Oradea au obținut una dintre cele mai însemnate realizări în muncă: îndeplinirea înainte de termen a sarcinilor care le reveneau în cadrul primului plan cincinal. Ca urmare a organizării mai bune a muncii și a producției, a aplicării pe scară largă a experienței înaintate, colectivul întreprinderii a reușit să producă în prezent cu 185% mai multă încălțăminte decît în anul 1951.

Luptînd, în cadrul întrecerii socialiste, pentru a produce din aceeași cantitate de materie primă mai multe produse și aplicînd în producție aproape 800 de inovații tehnice, muncitorii fabricii „Solidaritatea" au economisit, în anii cincinalului, piele pentru 120.000 perechi de încălțăminte.

O nouă întreprindere de prefabricate

PLOEȘTI (coresp. „Scînteii"). — La Ploești se construiește o mare fabrică de beton-asfaltic și de prefabricate din beton-armat pentru construcțiile de pe șantierele petrolifere din regiune. Fabrica este dotată cu o modernă instalație sovietică de preparat beton-asfaltic cu o capacitate pentru asfaltarea zilnică a circa 1.000 m. p. de drum. Această instalație este complect montată și va intra în curînd în funcțiune. Pentru amenajarea și amplasarea instalațiilor s-au excavat și transportat pînă acum circa 29.000 metri cubi pămînt.

In prezent se lucrează intens la acoperișul clădirii secției pentru prefabricate. In cinstea Congresului partidului, constructorii fabricii s-au angajat să termine lucrările pînă la data de 1 decembrie.

Peste 21 milioane kilograme de fier vechi strînse de tineret

Mii de tone de metale vechi adunate de tinerii, pionierii și școlarii din orașele și satele patriei noastre au și fost transformate în utilaje industriale, mașini și unelte agricole, etc. Recent, s-a încheiat cea de-a doua etapă a acestei importante acțiuni pornită de organizațiile U.T.M. Pînă la 20 octombrie, tinerii, pionierii și școlarii din întreaga țară au strîns peste 21.531.500 kg. de metale vechi, din care mai mult de 7.599.500 kg. au și fost valorificate.

C.C. al U.T.M. și Comitetele regionale și orășenești ale U.T.M. au acordat unor organizații, precum și unui mare număr de tineri fruntași, 43 diplome de onoare și numeroase premii.

(Agerpres)

Desene ale elevilor din țara noastră trimise la expoziții peste hotare

In acest an, Crucea Roșie a R.P.R. a luat parte la expozițiile de desene și picturi organizate de către Comitetul executiv al Ligii societăților de Cruce Roșie în 27 de țări, în cadrul programului internațional de artă școlară.

Din cele peste 2.000 de lucrări ale elevilor participanți la concursul național inițiat de Crucea Roșie a R.P.R. în colaborare cu Ministerul Invățămîntului, în anul școlar 1954—1955 au fost selecționate 540 de lucrări care au fost trimise la expozițiile din Austria, Belgia, R P. Bulgaria, Canada, R. Cehoslovacă, Chile, Columbia, Ecuador, Filipine, Finlanda, Franța, R. F. Germană, Grecia, Irlanda, Italia, R P.F. Iugoslavia, Japonia, Luxemburg, Noua Zeelandă, Norvegia, Pakistan, R P. Polonă, Suedia, S.U.A., Tailanda, R. P. Ungară și Venezuela.

(Agerpres)

Premieră la Teatrul de Stat din Baia Mare

BAIA MARE (coresp. „Scînteii"). — Marți seara, colectivul secției romîne a Teatrului de Stat din Baia Mare a prezentat, în premieră, piesa „Povestea unei iubiri" de Constantin Simonov. Spectacolul a fost realizat în regia lui Petre Meglei, absolvent al Institutului de Artă din Leningrad.

Miciurin — deschizător de drumuri noi în știința biologică

N. V. ȚIȚIN

membru al Academiei de Științe a U.R.S.S., director al Expoziției Agricole Unionale de la Moscova

Se împlinesc astăzi 100 de ani de la nașterea lui Ivan Vladimirovici Miciurin, eminent om de știință, iscusit cercetător în domeniul biologiei și transformator al naturii.

Socialismul, eliberînd știința de sub stăpînirea lăcomiei capitaliste, a schimbat rolul ei obștesc, a întărit cu mult funcțiile ei sociale; învățătura miciurinistă constituie în această privință un exemplu deosebit de grăitor. Revoluționar prin concepțiile sale despre natură și prin întreaga sa activitate, Miciurin a pus bazele noii biologii materialiste — știință despre dezvoltarea și dirijarea naturii vii.

Incepîndu-și activitatea de cercetător în domeniul biologiei cu mult timp înaintea constituirii statului sovietic, Miciurin s-a alăturat activ, chiar din primele zile ale Revoluției din Octombrie, cu energia și sinceritatea care l-au caracterizat, puterii sovietice. De îndată ce s-a constituit primul Soviet districtual de deputați ai muncitorilor și țăranilor din orașul Kozlov — azi Miciurinsk — Miciurin s-a prezentat la secția agrară a sovietului și a declarat: „Vreau să lucrez pentru Puterea sovietică".

Miciurin a făcut parte din acea pleiadă de oameni de știință care, fiind în permanență legați de popor, n-au devenit pur și simplu adepți ai revoluției, ci au participat activ la ea, ca Timiriazev, Bach, Komarov Pavlov și mulți alții.

Eminent om de știință și talentat inițiator și organizator al unei puternice mișcări în știință, Miciurin n-a fost un savant „de cabinet". El nu se fălea niciodată cu descoperirile și realizările sale, nu pretindea ploconire în fața talentului său, nu căuta admiratori. Dimpotrivă, el cerea discipolilor și colaboratorilor săi nu o imitare și o supunere oarbă, ci o atitudine critică, un control exigent. Fiind el însuși extrem de precaut și obiectiv în concluziile sale științifice, Miciurin avea în același timp o atitudine plină de tact și de atenție față de cercetările altora, evita orice grabă la tragerea concluziilor, pretinzînd o verificare amănunțită a experiențelor făcute și a rezultatelor obținute. El sprijinea cu înflăcărare tot ce era nou și progresist — indiferent cine era autorul.

Pe baza învățăturii miciuriniste și a rezultatelor practice obținute de marele transformator al naturii, a luat naștere puternica mișcare a miciuriniștilor, care a insuflețit cercuri largi de colhoznici-experimentatori și de specialiști în agricultură, aducînd, prin aceasta, o mare contribuție la dezvoltarea științei agrobiologice.

Uriașa însemnătate practică a lucrărilor lui Miciurin și a discipolilor săi în opera de selecție a pomilor și arbuștilor fructiferi o dovedesc cele 300.000 ha. de livezi din U.R.S.S pe care sînt cultivate în prezent specii miciuriniste. Numai în laboratorul „Miciurin" se studiază astăzi sute de soiuri de pomi și arbuști fructiferi, selecționați încă de Miciurin, iar fondul de hibrizi al laboratorului se ridică la peste 200.000 exemplare.

Metodele miciuriniste ale hibridării îndepărtate și ale modificării dirijate a hibrizilor sub acțiunea mediului au stat la baza lucrărilor desfășurate pentru obținerea unor noi specii productive de bumbac. Numai pepiniera de colecție a Institutului economiei bumbacului numără peste 4.500 varietăți de bumbac, din care se pot obține și alte noi soiuri.

I. V. MICIURIN

Metodele lui Miciurin au permis să se rezolve și problema cultivării plantelor citrice în U.R.S.S. Pentru obținerea unor specii, care pot crește și da recolte bogate în Transcaucazia și în alte regiuni, se folosește metoda hibridării sexuate și vegetative Astfel, stațiunea unională de selecție a culturilor subtropicale care au nevoie de multă umiditate a aplicat, cu mult succes, această metodă în munca ei de selecție a unor noi specii de lămîi, portocali și mandarini Prin încrucișarea lămîiului chinezesc cu lămîiul din specia nouă gruzină, s-a obținut o specie de lămîi rezistenți la frig.

Metodele lui Miciurin — de transformare a naturii organismelor vegetale — și-au găsit o largă aplicare în Uniunea Sovietică la selecția culturilor de legume. De pildă, stațiunea experimentală pentru selecționarea legumelor din Gribovo (regiunea Moscova) a creat 67 noi varietăți de legume ameliorînd alte 72 Stațiunea legumicolă din Gribovo a pus la dispoziția legumicultorilor 120 diferite varietăți de legume — dintre care varietățile de varză, roșii, castraveți, morcovi, mazăre și alte legume sînt larg răspîndite, ocupînd aproape 50% din suprafețele cultivate cu legume în U.R.S.S.

In prezent oamenii de știință și specialiștii de la stațiunea experimentală din Gribovo folosesc metodele lui Miciurin de încrucișare a acelorași varietăți de culturi, provenite din regiuni îndepărtate din punct de vedere geografic pentru a obține varietăți noi de sfeclă, morcovi și ceapă. Prin metoda hibridării vegetative sexuate și folosirea modificării dirijate a hibrizilor s-a obținut o nouă varietate de pepene galben cultivabil în regiunile nordice ale țării.

In ultimele decenii metoda hibridării a devenit și în alte multe țări principala metodă de creare a unor noi soiuri de grîu.

Folosind hibridarea în cadrul aceleiași specii, selecționarii n-au reușit nici pe departe să obțină asemenea specii de grîu care să satisfacă pe deplin cerințele agriculturii noastre socialiste. Iată de ce noi ne-am situat, chiar de la începutul activității noastre, pe calea hibridării îndepărtate, în special pe calea încrucișării plantelor de cultură cu plante sălbatice.

„Incrucișînd grîu cu grîu — a spus I. V. Miciurin — veți obține grîu și nimic mai mult. Trebuie căutate căi noi în alegerea componentului, mai puternic decît însuși grîul".

Această indicație a lui Miciurin stă la baza cercetărilor noastre științifice.

Pentru obținerea speciilor propuse, ne-am oprit asupra pirului — ca formă sălbatică. Folosind valoroasele sale calități biologice, ca: proprietatea de a da recolte bogate, de a fi rezistent la ger, la culcare și la îmbolnăvire, proprietatea de a se mulțumi cu puțină hrană, de a se ramifica, precum și proprietățile sale de plantă perenă, am reușit prin încrucișarea lui cu grîul să obținem o serie de hibrizi extrem de interesanți, care au moștenit atît proprietățile pozitive ale pirului cît și pe cele ale grîului. Printre aceștia se numără minunatele soiuri de grîu de toamnă — neîntrecute pînă astăzi în ce privește recolta obținută la hectar și rezistența la frig — nr. 599, nr. 186 și nr. 1 care se cultivă în 11 regiuni ale Uniunii Sovietice pe o suprafață de aproximativ 200.000 hectare. Ele dau în medie recolte de 4—5.000 kg. grîu la ha și ating uneori și 7.000 kg. la hectar.

In afară de aceasta au fost obținute și se introduc în producție, cu titlu de experiență, specii noi de grîu, așa-zisele specii de cereale furajere. După ce a fost strînsă recolta, această specie de grîu crește din nou, dînd — după o lună și jumătate sau două — o recoltă bogată de fîn cu un conținut de albumină aproape tot atît de mare ca și al bobului de grîu.

S-au obținut și unele varietăți ale speciilor perene de grîu, dintre care varietatea cea mai bună este nr. 2. In condițiile climaterice ale regiunii Moscovei, această varietate a dat recolte 2 ani de-a rîndul fără să fie din nou însămînțată. Unele plante ale acestei varietăți au dat recolte 3-4 ani de-a rîndul. Grîul peren se află încă în stadiul de experimentare.

In afara acestor lucrări, un mare interes îl prezintă experiențele pentru obținerea unor specii de grîu și secară ramificate, de secară perenă, de hibrizi obținuți din încrucișarea secarei și a pirului. Se fac cercetări și în domeniul hibridării arborilor cu plante erbacee. Primele experiențe s-au făcut pe salcîmul galben pe care a fost altoită mazărea, apoi fasolea, năutul și lintea.

Metodele miciuriniste de transformare a naturii organismului au găsit o largă aplicare practică și în creșterea animalelor. Folosind teoria și metodele lui Miciurin, selecționarii-crescători de animale au obținut rase noi, extrem de valoroase, de vite cornute mari, oi, porci, cai.

Bazele teoretice ale muncii de selecționare a animalelor au fost puse de academicianul I. F. Ivanov, care pornește în lucrările sale de la principiile miciuriniste și de la rolul fundamental al condițiilor de existență și al încrucișării în dezvoltarea organismului. Metodele elaborate de academicianul Ivanov au dat rezultate extrem de importante. Cu ajutorul lor au fost obținute noi rase de vite cornute mari cum ar fi rasele Alataus, Kostroma, Sicev, Kurgan și cazahă, cu capul alb, a căror faimă a trecut de mult granițele Uniunii Sovietice.

Prin lucrările sale, Miciurin a deschis o pagină nouă în știința biologică, a ridicat-o pe o treaptă mai înaltă, transformînd-o într-o știință activă, revoluționară. Sintetizările teoretice ale lui Miciurin, care au scos la iveală cauzele și factorii dezvoltării naturii vii, constituie o treaptă calitativ nouă a biologiei teoretice, diferită de perioada darwinismului în biologie. Insușindu-și și dînd o înaltă apreciere teoriei materialiste a lui Darwin, Miciurin a complectat darwinismul și l-a transformat astfel într-o teorie care nu numai că explică ci și contribuie la transformarea lumii.

În cinstea Congresului — mai mult metal!

Furnaliștii Vlahiței valorifică noi rezerve interne

Pînă acum cîțiva ani, vechea uzină de fier a Vlahiței avea o producție relativ mică. Un furnal vechi de peste 100 de ani și un altul ceva mai nou și mai mare, dar distrus de război — aceasta era toată „zestrea" uzinei. În anii cincinalului uzina s-a dezvoltat mult, aducînd o contribuție din ce în ce mai însemnată la opera de industrializare socialistă a țării. Furnalul „bătrîn" a fost reconstruit și a devenit un agregat modern de mare capacitate, iar celălalt a fost reparat din temelii. Acum ele dau sute și sute de tone de fontă. Pentru furnaliștii Vlahiței este un titlu de mîndrie faptul că — încă din septembrie 1954 — uzina lor și-a înscris printre primele numele pe lista de onoare a întreprinderilor care și-au realizat înainte de termen sarcinile ce le-au revenit în cadrul planului cincinal.

Ce a stat la baza succeselor obținute de furnaliștii din această uzină? La această întrebare se poate răspunde simplu: în primul rînd grija care a însuflețit întregul colectiv de a folosi din ce în ce mai bine tehnica.

Încă din anul 1952 uzinele Vlahița au fost dotate cu o serie de utilaje noi. S-a instalat la furnale o turbosuflantă și a fost pusă în funcțiune o suflantă de rezervă; s-au instalat de asemenea recuperatoare pentru preîncălzirea aerului insuflat în furnale, lucru care a contribuit la reducerea consumului specific de combustibil și, deci, la obținerea unor însemnate economii.

Înainte, încărcarea furnalelor se făcea numai dintr-o parte, ceea ce nu le asigura o funcționare uniformă. De cîtva timp s-a introdus sistemul de încărcare a furnalelor pe întreaga suprafață a conului, prin construirea celei de-a doua linii de încărcare.

Ridicarea nivelului de cunoștințe tehnice și profesionale ale muncitorilor a preocupat îndeaproape conducerea uzinei și organizația de partid; au fost luate măsuri pentru înființarea unor cursuri de calificare și pentru ridicarea calificării muncitorilor mai vechi. În anii cincinalului 104 furnaliști au terminat cursurile de calificare de gradul I, 57 cursurile de gradul II, iar 3 cele de gradul III.

Perfecționarea tehnică a furnalelor a necesitat o mai bună conducere a procesului de producție de către maiștri. Acest lucru a fost realizat prin aplicarea de către maiștri a metodei sovietice de folosire optimă a volumului util al furnalelor. Ei s-au ocupat cu grijă de sortarea minereului și a mangalului, de descărcarea după grafic a fontei și a zgurei, au luat o seamă de măsuri care au dus la mai buna folosire a capacității furnalelor.

Ca rezultat al folosirii mai bune a tehnicii, al aplicării metodelor înaintate de muncă, producția de fontă a crescut an de an. În anul 1954 producția de fontă a uzinelor Vlahița a fost cu 93,8% mai mare decît cea realizată în anul 1949. În luna septembrie planul a fost depășit la furnale cu peste 5% iar în trimestrul III planul a fost de asemenea îndeplinit la toți indicii și depășit.

Realizările obținute de furnaliștii de la Vlahița sînt însemnate. Ele arată ce mari rezerve de sporire a producției de fontă pot fi scoase la iveală atunci cînd există preocupare pentru mai buna organizare a muncii. De acest lucru sînt conștienți și furnaliștii Vlahiței. Acum, în frunte cu comuniștii, ei se străduiesc — pentru a da patriei tot mai multă fontă — să înlăture lipsurile și greutățile care îi împiedică să folosească și mai bine capacitatea furnalelor.

Am fost în uzină tocmai în zilele cînd, în cadrul unei consfătuiri de producție, furnaliștii au discutat despre posibilitățile ce le au de a valorifica și mai larg rezervele interne, spre a cinsti astfel Congresul partidului cu noi realizări în producție. „Am obținut pînă acum succese însemnate sub conducerea partidului — a spus un furnalist în cadrul acestei consfătuiri. Acum, în cinstea Congresului partidului, trebuie și putem să obținem realizări și mai mari". Acest gînd, această dorință însuflețește acum întregul colectiv de muncitori și tehnicieni de la Vlahița.

Primul lucru pe care l-au făcut furnaliștii uzinei în vederea obținerii unor noi succese a fost să analizeze adînc lipsurile și greutățile pe care le mai au și care împiedică valorificarea și mai largă a rezervelor interne ale întreprinderii. În acest scop șeful de sector, comunistul Mihaly Kalman — deși nou în această muncă — a antrenat un colectiv larg, format din muncitorii secției, pricepuți și cu inițiativă. Ei au analizat, bunăoară, deficiențele care-i împiedică să folosească și mai bine volumul util al furnalelor și au arătat, printre altele, că de vină este și faptul că nu în toate zilele se realizează aprovizionarea ritmică și la timp. Greutăți în ce privește sporirea producției de fontă decurg și din faptul că unii maiștri furnaliști, în loc să folosească în permanență aparatele de măsurat debitul, presiunea și temperatura aerului, continuă să lucreze „după ochi". Oricît de experimentat ar fi însă ochiul furnalistului el poate totuși să greșească — și atunci se rebutează însemnate cantități de fontă. În urma acestei analize s-au făcut o seamă de propuneri concrete.

Pînă nu de mult în sector se înregistrau încă destule absențe nemotivate, mai ales printre muncitorii necalificați de la silozuri. Comuniștii și alți muncitori fruntași din sector au hotărît să se ocupe special de cei care obișnuiesc să lipsească, să-i lămurească asupra necesității de a veni regulat la lucru și a nu dezorganiza munca celorlalți tovarăși.

Consfătuirile sindicale pe schimb au constituit de asemenea un bun prilej pentru furnaliști de a veni cu propuneri menite să contribuie la mai buna organizare a muncii, să le aducă noi succese și în marea întrecere în cinstea Congresului partidului. Ei nu s-au sfiit să critice în aceste consfătuiri o serie de lipsuri care se fac simțite în legătură cu crearea condițiilor necesare pentru buna desfășurare a întrecerii.

— Noi puteam da mai multă fontă luna trecută dacă conducerea întreprinderii se îngrijea mai îndeaproape de aprovizionarea cu materii prime — a spus, într-o asemenea ședință, încărcătorul Daniel Antal. Apoi și calitatea mangalului contează, și, aici, ne adresăm minerilor. Dacă mangalul e prea sfărîmat, cum se mai întîmplă la noi, nu-l putem alege cum trebuie și praful ajunge în furnal. Asta desigur nu ajută la bunul mers al furnalului.

— Eu cred că lipsurile ni se trag și de la felul cum păstrăm materiile prime — a adăugat preparatorul Botar Laios. Iată, de pildă, siderita; e lucru știut că ea trebuie păstrată la loc uscat. Dar de multe ori în silozul unde se păstrează pătrunde ploaia. Siderita se îmbibă de apă, trage mai mult la cîntar și trebuie să folosim de două ori atîta mangal ca să scoatem fontă din ea. Oare nu se pot lua măsuri ca siderita să fie depozitată cum trebuie? Eu cred că da; tovarășii din conducerea uzinei pot sprijini mult eforturile noastre în întrecere, luînd măsuri pentru depozitarea, în bune condiții, a sideritei.

La aceeași ședință a vorbit și descărcătorul Marton Imre. El a arătat că se pierde mult timp cu căratul din pădure și pregătirea lemnului pentru înfundarea gurii de descărcare a furnalelor. „Deși conducerea uzinei a promis că se vor confecționa țevi care să înlocuiască aceste lemne, pînă acum nu s-a făcut încă nimic în această privință" a spus Marton Imre. Propunerile făcute în consfătuirile ținute vor contribui fără îndoială la valorificarea a noi rezerve interne ale întreprinderii.

★

Furnaliștii Vlahiței sînt hotărîți să-și îmbunătățească mereu munca, să întîmpine Congresul cu realizări cît mai mari și să se pregătească cu succes pentru trecerea la cel de-al doilea cincinal. În acest scop ei și-au luat angajamente concrete, menite să asigure patriei sute și sute de tone de fontă peste plan. Acum întrecerea pentru îndeplinirea angajamentelor luate cunoaște un avînt din ce în ce mai mare. În întrecere se remarcă, prin abnegația și priceperea cu care muncesc, comuniștii Mihaly Kalman, Ferencz Andras, Negre Iozsef, Costiuc Ilie și Teodor, Orban Ferencz. Întregul colectiv se arată hotărît să-și respecte cu cinste cuvîntul dat.

ANETA ALMĂȘAN
corespondent al „Scînteii"
pentru Regiunea Autonomă Maghiară

Scrisori către „Scînteia"

De ce nu primim ziarele la care ne-am abonat?

Colectiviștii și țăranii muncitori din comuna noastră sînt cu toții dornici să afle din ziare experiența fruntașilor, metodele de muncă ale colectivelor înaintate, precum și ce se petrece înăuntrul și peste hotarele țării noastre. Ne-am obișnuit cu ziarele și nu ne putem lipsi de ele nici o zi.

Sîntem însă foarte nemulțumiți de felul cum primim ziarele la care ne-am abonat. În ianuarie a. c. am făcut abonamente pe nouă luni, deci pînă la sfîrșitul lunii octombrie, la ziarele: „Pentru pace trainică, pentru democrație populară!", „Scînteia", „Drumul belșugului", „Flamura Prahovei" și la „Rimnicul Nou". Pînă la 1 iunie 1955 am primit aceste ziare. De la această dată n-am mai primit însă ziarele. Despre aceste nereguli am sesizat oficiul P.T.T.R.-Rm.-Sărat și Sfatul popular raional Rm. Sărat. Cu toate acestea n-am primit nici măcar răspuns la reclamațiile noastre, necum ziarele.

Socotim că această încălcare a obligațiilor pe care le au cei însărcinați cu difuzarea presei este deosebit de gravă și cerem organelor regionale P.T.T.R. să ia măsurile cuvenite împotriva celor vinovați.

CONACHE GRIGORE
președintele G.A.C. „1 Mai",
comuna Nicolești,
raionul Rîmnicu Sărat

Tîrgul de toamnă

ORAȘUL STALIN (Agerpres). — În fiecare an mii de oameni ai muncii din orașul și regiunea Stalin iau parte la tîrgurile de toamnă. La tîrgul care are loc în piața „1 Mai" din Orașul Stalin și-au dat acum întîlnire colectiviștii din Bod, Hălchiu, Cristian, din raionul Stalin, din Șelimbăr și raionul Sibiu. Ei au adus spre vînzare sute de kilograme de carne, legume și de alte produse. O.C.L. Aprozar din localitate a adus la acest tîrg cu 15.000 kg. mai mulți cartofi decît anul trecut, cu 20.000 kg. mai multă varză, cu 8.000 kg. mai multe rădăcinoase, cu 19.000 kg. mai multe mere și 5.000 kg. mai mulți struguri. După ce și-au vîndut produsele, colectiviștii și țăranii muncitori veniți la acest tîrg și-au cumpărat diferite mărfuri din magazinele orașului.

Școală în munți

BISTRIȚA (Red. ziarului „Avîntul"). — În parchetul forestier din Mița, de pe Valea Bîrgăului, a luat ființă la începutul lunii septembrie o școală elementară de patru ani. Cei peste 20 de copii de vîrstă școlară ai muncitorilor nu mai sînt nevoiți să parcurgă 5—7 km. cît aveau de mers înainte pînă la școala din Colibița. De bunul mers al acestei școli se îngrijește tînăra învățătoare Ianiș Ioana.

Pentru înfrumusețarea orașului

ORADEA (coresp. „Scînteii"). Comitetul executiv al Sfatului popular al orașului Oradea a întreprins o serie de acțiuni menite să ducă la înfrumusețarea orașului. Astfel, în piața Malinovski a început amenajarea unei fîntîni arteziene. Pe străzile Pasteur, Türi Istvan și altele lucrările de pavaj încep mai de mult sînt pe terminate. Pe malul drept al Crișului Repede se amenajează ronduri de flori. O mare atenție s-a acordat aspectului exterior al clădirilor. Pe străzile M. Eminescu, Vișinski, Calea Republicii, Iosif Attila și altele s-au zugrăvit pînă în prezent peste 120 case. Nici curățenia străzilor n-a fost neglijată. În acest scop serviciul salubrității a format, în afară de echipele permanente, echipe volante care, cu ajutorul a zeci și sute de cetățeni antrenați la muncă voluntară de către deputați, au curățat numeroase străzi. În această acțiune au dat un sprijin important colectivele întreprinderilor „Interindustrial" și I.R.T.A., care au asigurat mijloacele de transport necesare.

Lupta cineaștilor francezi pentru apărarea cinematografiei naționale

LOUIS DAQUIN
regizor de film, distins cu Medalia de Aur a Păcii

Cu prilejul unei convorbiri avute cu un redactor al ziarului nostru, cunoscutul regizor francez de film Louis Daquin, care ne-a vizitat recent țara, a fost rugat să vorbească despre lupta cineaștilor francezi pentru apărarea cinematografiei lor naționale. Publicăm mai jos răspunsul lui Louis Daquin:

— De la bun început — a spus regizorul francez — pot afirma că cineaștii din țara mea au dreptul de a fi mîndri astăzi de rezultatele obținute în bătălia pe care au început-o în anul 1947, pentru apărarea independenței și a însăși existenței artei și industriei cinematografice franceze. Regret că timpul nu-mi permite să vorbesc mai pe larg despre această problemă vitală a cinematografiei din Franța.

În numele „liberei concurențe", trusturile din Hollywood urmăreau și urmăresc încă — dacă se poate spune astfel — colonizarea ecranelor națiunilor europene; în numele acestei „libertăți" au fost semnate de către Leon Blum, în 1946, la Washington, acorduri cinematografice care livrau piața cinematografică franceză marilor societăți americane producătoare de filme.

De la această dată, politica expansionistă a cinematografiei din S.U.A. a devenit din ce în ce mai agresivă, pe măsură ce se intensifica politica războinică a anumitor cercuri din Statele Unite. Pentru aceste cercuri filmul a încetat de a mai fi doar o marfă. El a devenit cel mai prodigios instrument de propagandă, capabil să răspundă cel mai deplin nefastelor cerințe ale „războiului rece".

Astfel, luni de zile, ecranele franceze au fost invadate de filme care, mai mult sau mai puțin deschis, chemau la ură sau la discriminare rasială, cultivau sub o multime de forme violența, încurajînd în același timp pasivitatea, demonstrînd inutilitatea luptelor sociale, infiltrînd în doze mari gustul crimei, al morții. La acestea se adăugau producțiile cinematografiei din așa-numita „Serie roșie", care indicau în mod deschis obiectivul unui eventual viitor război...

Prin acordurile de la Washington aceste filme pătrundeau în Franța în deplină libertate, în timp ce filme sovietice nu primeau viza cenzurii franceze.

O primă victorie obținută prin acțiunea tuturor lucrătorilor din cinematografie, uniți și solidari, a fost revizuirea, ulterioară, a acestor acorduri nefaste și votarea în Adunarea Națională franceză a unei legi care prevedea unele măsuri provizorii menite să salveze cinematograful francez înăbușit atît din punct de vedere financiar cît și ideologic. Această acțiune a fost victorioasă pentru că lucrătorii din domeniul cinematografiei nu s-au lăsat dezmembrați, reușind să creeze un front larg de luptă, grupînd în jurul lor chiar și proprietari de întreprinderi de filme și sprijinindu-se pe masele de spectatori al căror rol a fost hotărîtor. Dacă în 1947, 70% dintre spectatori preferau filmele americane, astăzi, în 1955, 60% dintre spectatori preferă filmele franceze.

În cursul acestei lungi bătălii — care nu s-a terminat încă — mijloacele folosite de americani pentru a-și impune filmele au fost considerabile: au practicat „dumpingul", au consacrat publicității în Franța în jurul unor „super producții" americane bugete care depășesc costul de producție al celui mai important film francez, au folosit, în sfîrșit, nenumărate manevre pentru a submina din interior lupta noastră.

Cinematografia noastră, cinematografia franceză, a supraviețuit. Anul trecut, atinsesem cifra cea mai scăzută a producției noastre: 45 de filme franceze, față de 110-120 de filme cît produceam înainte pe an. Anul acesta, producția noastră va atinge 75-80 de filme.

Aceasta este, firește, doar o primă etapă pe drumul renașterii industriei cinematografice franceze, care, de altfel, mai are de învins și alte greutăți ivite din pricina uzurii materialelor și a echipamentului tehnic necesar producției de filme. Astfel, din 1946, ca o consecință directă a acestei crize, îndelungate și constante, 21 de platouri de turnare au devenit inutilizabile pentru producția cinematografică. Putem spune că doar datorită priceperii, ingeniozității și devotamentului tehnicienilor francezi am reușit să menținem, în aceste condiții, un nivel tehnic al producției de filme cu care ne putem mîndri. Aici aș vrea să deschid o paranteză și să spun că am fost puternic impresionat vizitînd noul centru de producție al cinematografiei românești de la Buftea. Noi, în Franța, nu dispunem de un mijloc de muncă atît de minunat.

Nu este de loc o întîmplare că în aceste condiții cineaștii francezi, tehnicienii, actorii au fost de multe ori alături de intelectualii din alte domenii de specialitate — în fruntea luptei pentru pace, că lucrătorii din cinematografie, actorii de film dintre cei mai cunoscuți participă activ la această luptă, în ciuda presiunilor de tot soiul ce se exercită asupra lor. Este semnificativ că atunci cînd presa burgheză a deschis o campanie împotriva unor vedete de film care au semnat Apelul de la Stockholm, încercînd să le determine să-și retragă semnătura, cea mai mare parte a actorilor vizați au rămas fermi pe pozițiile lor. Dar nu numai atît. La intrarea în cinematografe, în teatre, au fost împărțite afișe cu fotografii care îi înfățișau pe acești actori semnînd Apelul și purtau mențiunea: „Faceți ca noi!".

În general cineaștii din Franța sprijină diferitele acțiuni pentru pace — bunăoară în ajunul conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri o serie de artiști de film cunoscuți, printre care François Rosay, Simone Signoret, Yves Montand ș.a. au contribuit la succesul unui spectacol de gală organizat în sala Pleyel de către comitetul de luptă pentru pace al lucrătorilor din domeniul spectacolelor — considerînd lupta pentru apărarea cinematografiei noastre naționale indisolubil legată de lupta pentru independență și, prin aceasta, de lupta pentru pace.

Desigur că victoriile obținute pînă acum în lupta pentru apărarea cinematografiei naționale franceze nu-i lasă reci pe adversarii acestei idei. După primul lor eșec, noi manevre sînt întreprinse pentru a se înăbuși, sub altă formă, cinematografia franceză, care are o viață atît de grea. Președintele comitetului superior al cinematografiei se face promotorul unei cinematografii numite „europeană", care ar fi, chipurile, remediul tuturor relelor și dificultăților. Bineînțeles, „Europa" despre care e vorba este o Europă cu frontiere politice bine definite și din care sînt excluse cinematografia poloneză, română, ungară, bulgară, cehoslovacă, sovietică...

Nu încape îndoială că cineaștii francezi vor ști și de astă dată să răspundă cum se cuvine unei formule care, dacă ar fi aplicată, ar transforma — sub eticheta europeană — cinematografia franceză, engleză și italiană într-o monstruoasă producție cosmopolită, ca primă etapă a lichidării lor definitive în favoarea cinematografiei Holywoodului.

Acesta este, foarte pe scurt, unul din aspectele luptei pentru pace și pentru independența națională duse pe toate fronturile de poporul Franței avînd în fruntea sa Partidul Comunist Francez care, și în acest sector, prin diferite forme, inclusiv prin intermediul reprezentanților săi în Adunarea Națională, a atras — primul în țară — atenția asupra situației cinematografiei franceze, și i-a luat apărarea.

Schimb de experiență între pescari, păstrăvari și vînători

De curînd, la păstrăvăria din cătunul Cîmpu Cetății, raionul Sîngeorgiu de Pădure, s-au adunat în schimb de experiență 60 de pescari, păstrăvari și vînători din întreaga țară. Oaspeții au vizitat păstrăvăria din Cîmpu Cetății care are 30 de bazine cu o suprafață de 8.300 m.p. și care dă anual 4.000 kg. de păstrăvi. Ei au discutat despre creșterea păstrăvilor și amenajarea albiilor și piriurilor, despre reducerea prețului de cost la producția de păstrăvi.

De asemenea cei prezenți au vizitat cascadele artificiale de pe Niraju Mare și Niraju Mic și deversorul special amenajat pe Niraju Mic, în scopul deversării puieților de păstrăvi de soiul curcubeu.

La Lăpușna, în raza ocolului silvic Gurghiu, participanții la schimbul de experiență au discutat problema vînatului mare și măsurile ce trebuie luate în vederea înmulțirii lui. Au fost vizitate apoi instalațiile de vînătoare de la Lăpușna, observatoarele înalte și prinzătoarele de cerbi de la Borta, culturile de napi, sărăriile, precum și păstrăvăria de la Lăpușna și alte amenajări din domeniul piscicol. (Agerpres)

Noua promoție de pionieri a școlii

18 eleve din clasa a III-a a școlii medii de fete nr. 15 din Capitală au fost primite, zilele acestea, în rîndurile pionierilor — împlinindu-li-se astfel o dorință fierbinte pe care o împărtășesc toți școlarii merituoși din țara noastră.

La magazinul sătesc

BÎRLAD (coresp. „Scînteii"). Fostul magazin al cooperativei din comuna Tutcani devenise neîncăpător. Pentru a putea face față cît mai bine cerințelor țăranilor muncitori, adunarea generală a membrilor cooperativei a hotărît să se amenajeze un magazin mai încăpător și bine aprovizionat.

La amenajarea noului magazin au lucrat cu dragoste țărani muncitori din sat mobilizați de organizația de bază. Țăranul muncitor Stelea Tăbăcaru a cărat cu carul lut, nisip și var; Ion Bujoreanu a ridicat zidăria, iar Sandu Boroș a făcut tîmplăria. Magazinul s-a deschis în urmă cu cîteva zile. Țăranii muncitori din Tutcani găsesc aci mărfurile de care au nevoie.

Știința miciurinistă — îndreptar prețios pentru dezvoltarea agriculturii

AL. PRIADCENCU
membru corespondent al Academiei R.P.R.
directorul secțiunii I.C.A.R. de ameliorare a plantelor

Opera lui Ivan Vladimirovici Miciurin, transformator îndrăzneț în știință, a deschis o etapă nouă în dezvoltarea biologiei materialiste, în dezvoltarea darwinismului. Știința miciurinistă, a cărei însemnătate pentru popor a fost sezisată de V. I. Lenin, a devenit, prin grija Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, un bun al popoarelor sovietice, al întregii omeniri.

I. V. Miciurin s-a născut la 27 octombrie 1855 în județul Pronsk din gubernia Riazan. De la o vîrstă fragedă a ajutat pe tatăl său în pomicultură. Mai întîi Miciurin a urmat cursurile școlii județene din Pronsk, apoi a intrat la liceul din Riazan, din care a fost eliminat pentru că unchiul său a refuzat să dea mită directorului.

Pînă la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie Miciurin a urmat un drum greu și spinos, fiind veșnic în căutare de lucru pentru a-și asigura mijloacele de existență și de continuare a experiențelor întreprinse în pomicultură. Intră în calitate de contabil la gara din orașul Kozlov. Odată cu aceasta desfășoară o activitate intensă experimentală în pomicultură pe un petec de pămînt luat în arendă, la marginea acestui oraș. Continuînd să ocupe postul de la calea ferată, Miciurin a deschis la Kozlov un atelier de ceasornicărie pentru a-și putea realiza un venit suplimentar, necesar pentru continuarea experiențelor sale. După multă trudă și nenumărate lipsuri, Miciurin reușește să cumpere 6 ha. de pămînt în apropierea orașului Kozlov, unde înființează un cîmp experimental. El își pusese ca scop să împingă zona de cultură a pomilor fructiferi în regiunile centrale și nordice ale Rusiei. Om simplu, sărac, de o modestie rară, neluat în seamă de cercurile oficiale ale regimului țarist, ironizat și tratat ca un fante zist, marele Miciurin și-a însușit prin propriile sale puteri o cultură vastă, iar prin operele sale a devenit un transformator al naturii, un savant cu reputație mondială. Cu toate că Miciurin nu a obținut nici un sprijin din partea regimului țarist, el a muncit cu avînt pentru a-și atinge țelurile. În anul 1913 departamentul agriculturii din S.U.A. îi propune să se stabilească în America sau să vîndă pentru o sumă mare de bani toată colecția de soiuri noi obținute de el. Miciurin refuză și lucrează mai departe în pepiniera sa.

Marea Revoluție din Octombrie a schimbat în mod radical situația genialului savant rus. Pentru Miciurin începe a doua tinerețe. În 1918, Comisariatul poporului pentru agricultură din R.S.F.S.R. a trecut pepiniera lui Miciurin sub ocrotirea guvernului, asigurîndu-i astfel continuarea lucrărilor experimentale întreprinse. În 1932 lui Miciurin i-a fost acordată cea mai mare recompensă pentru produsele originale în pomicultură, prezentate la expoziția agricolă unională.

În anul 1932 orașul Kozlov, patria lucrărilor lui Miciurin, a căpătat denumirea de Miciurinsk, iar prin hotărîrea guvernului a fost înființat aci Institutul unional central de cercetări pomicole.

Popoarele sovietice poartă lui Miciurin o recunoștință nemărginită. I s-a decernat titlul de om emerit de știință, iar Academia de Științe l-a ales membru onorific. Pînă în ultimele clipe ale vieții sale, I. V. Miciurin nu și-a întrerupt activitatea sa rodnică în pomicultură. A murit la 7 iunie 1935.

Marele merit al lui Miciurin constă în faptul că a creat o nouă teorie a procesului de selecție, a elaborat metode originale de obținere a soiurilor și a descoperit legi noi ale dezvoltării plantelor și transformării eredității lor. El a creat peste 300 varietăți noi de pomi și arbuști fructiferi. Operele lui Miciurin, editate în patru volume, cuprind concepția lui creatoare despre natură și dirijarea ei în folosul omului.

Prin crearea a noi soiuri de plante rezistente la frig, Miciurin a făcut ca vișinul, mărul, părul, prunul să poată fi cultivați în zonele centrale și nordice ale U.R.S.S. Pentru aceasta a depus o muncă uriașă.

La începutul activității sale științifice, Miciurin a crezut că pomicultura se poate baza pe metoda adaptării plantei la climă, urmînd teoria renumitului pomolog A. K. Grell din Moscova. După zece ani de muncă, Miciurin își dă seama că această metodă n-are nici o perspectivă practică. Pe baza nenumăratelor sale cercetări, Miciurin ajunge la concluzia că plantele își transformă cu ușurință ereditatea în cursul primei părți a vieții. Această descoperire o folosește în toate experiențele sale. Miciurin folosește pe scară largă metoda hibridărilor apropiate și îndepărtate pentru producerea de noi soiuri, cum este părul „Untoasa de iarnă a lui Miciurin", „Cerapadus" și altele. Însă Miciurin nu a considerat hibridarea ca o metodă care ar putea da, numai prin ea însăși, posibilitatea de a obține soiuri noi. El a elaborat sistemul de educare a hibrizilor, armă puternică în metodica creării soiurilor de plante.

Miciurin a arătat că un hibrid are o ereditate zdruncinată. Cultivat într-un mod dirijat și în anumite condiții de mediu, organismul hibrid capătă, prin educare, însușirile și caracterele noi pe care le dorește cultivatorul.

Miciurin a elaborat metode noi de educare a plantelor, necunoscute pînă la el în știința biologică, cum ar fi metoda polenizării cu un amestec de polen și metoda intermediarului. Una din cele mai importante realizări ale lui Miciurin, plină de posibilități în obținerea hibrizilor îndepărtați pe calea încrucișării sexuate și vegetative, este metoda mentorului sau a educatorului. Miciurin a dovedit că, în cazul altoirilor, tinerele plante se supun ușor educării din partea unor plante mai bătrîne. Educatorul transmite proprietățile sale calitative tinerei plante altoite pe el.

Prin metoda mentorului, adică prin hibridarea vegetativă, Miciurin a creat părul „Renette-Bergamot", un hibrid vegetativ între măr și păr, părul „Bergamot novik", mărul „Belle Fleure Kitaika" și „Kandil-Kitaika", vișinul „Krasa severa" și altele.

Bogata moștenire lăsată de Miciurin a devenit atît de populară încît astăzi nu există colțișor în Uniunea Sovietică unde să nu se cunoască numele lui, unde să nu se depună o activitate creatoare pe baza legilor biologice descoperite și formulate de el.

Urmașii lui Miciurin, ca Spirin, Karpov, Kiziurin și Lukașov, au extins cultura pomilor și în acele regiuni din Siberia, unde temperatura din timpul iernii scade în mod normal sub minus 40°.

Sesiunea din 30 august—7 septembrie 1948 a Academiei de Științe Agricole din Moscova, prin referatul academicianului T. D. Lisenko, a consfințit victoria deplină a miciurinismului în U.R.S.S. Numeroasele principii și metode științifice elaborate de Lisenko, Prezent, Dolgușin și alții, metode de mărire a producției agricole în sovhozuri și colhozuri, demonstrează pe deplin justețea esenței revoluționare a descoperirilor epocale ale lui Miciurin.

Folosirea cuceririlor miciuriniste constituie una din condițiile esențiale pentru ridicarea multilaterală a agriculturii din R.P.R. În crearea de soiuri noi de plante se folosesc metodele miciuriniste de încrucișări sexuate, forțate și libere, hibridări vegetative, alegerea rațională a perechilor părinți pentru hibridare, educarea hibrizilor pe agrofonduri superioare, transformarea eredității la plante prin schimbarea dirijată a condițiilor de existență etc.

Cercetările științifice din agricultura noastră, ca și toate acțiunile tehnice din sectorul agricol, au la baza lor învățătura lui Miciurin — Viliams — Lisenko. Specialiștii din stațiunea experimentală I.C.A.R. din Lovrin-Arad, ținînd înainte de semănat semințele plantelor subtropicale timp de 15 zile la o temperatură scăzută pînă la — 8° C., au reușit să aclimatizeze portocalul, lămîiul, mandarinul, grape-fruitul și smochinul pentru a fi cultivate în țara noastră. Unele exemplare rezistă la ger, fiind ușor acoperite iarna cu pămînt, frunze sau rumeguș.

Secțiunea de pomicultură din I.C.A.R., lucrînd cu puieți proveniți din semințe, a aclimatizat în Bărăgan arborele de plută, vișinul chinezesc, mărul siberian, precum și unele varietăți de pomi create de I. V. Miciurin. La stațiunea experimentală Lovrin — regiunea Arad — s-a înființat o plantație de migdali pe zece hectare și una de smochini pe un hectar.

Prin cultura și înmulțirea prin semințe timp de mai mulți ani s-au putut adapta la condițiile noastre de climă unele plante textile exigente la căldură, cum sînt bumbacul egiptean și ramia. Metoda plantării de vară a cartofului a făcut posibilă extinderea culturii cartofului și în regiunile secetoase din sud, considerate improprii acestei culturi. Numeroase gospodării de stat și colective au obținut în ultimii ani producții de 15.000—20.000 kg. cartofi la ha. pe terenul unde înainte nu se obțineau nici 10.000 kg. cartofi la ha.

Prin însămînțarea în epoci în pragul iernii, timp de 2—3 ani, a soiurilor de ovăz și prin însămînțarea lor ulterioară toamna în epoca normală s-a reușit să se transforme soiurile de ovăz de primăvară în soiuri de toamnă, cu 30—70% mai productive decît soiurile de primăvară. Prin selecțiuni individuale se lucrează astăzi pentru crearea primului soi de ovăz de toamnă din R.P.R. Însămînțînd primăvara în epoci liniile hibride de grîu și orz de toamnă, stațiunea Tg. Frumos, regiunea Iași, a reușit să transforme grîul de toamnă în grîu de primăvară. Grîul transformat a produs cu 13% mai mult decît grîul de primăvară raionat, devenind un soi de perspectivă pentru Moldova.

Institutul agronomic din Cluj, prin hibridarea vegetativă între diferite soiuri de orzoaică, a reușit să separe din generațiile hibride înaintate linii noi cu 10—20% mai productive decît formele părintești, care se încearcă din anul 1955 în rețeaua de stat pentru încercarea comparativă a soiurilor.

Prin metoda apropierii vegetative preliminară, urmată de încrucișarea sexuată între ardei și roșii, biologul Rudolf Palocsay din Cluj a obținut linii de roșii cu un conținut bogat în vitamine și cu o rezistență mare la transport. Rudolf Palocsay a obținut pe aceeași cale un soi de măr nou, cu o frumoasă formă și culoare a fructului, plăcut la gust și bogat în vitamine. Au fost obținuți, de asemenea, hibrizi de piersic care vegetează foarte bine în condițiile aspre din Munții Apuseni.

Metoda mentorului sau educatorului găsește o largă aplicare în domeniul viticulturii și pomiculturii. În urma aplicării acestei metode s-au obținut struguri cu semințe puține sau chiar lipsiți de semințe, care se coc timpuriu și au o aromă deosebită etc. În urma educării hibrizilor pentru mărirea rezistenței lor la ger s-au obținut forme noi de piersic și de cais, care au produs o cantitate mare de fructe și s-au dovedit foarte rezistenți la ger și la dăunători. Cercetătorii stațiunii experimentale viticole din Odobești urmăresc mărirea conținutului în zahăr al mustului la soiul „galbena de Odobești". Ei au obținut, prin hibridări sexuate, hibrizi cu o ridicată concentrație de zahăr al mustului.

Cea mai folosită metodă pentru obținerea soiurilor noi de plante este încrucișarea sexuată. Prin încrucișarea sexuată urmată de educarea dirijată a hibrizilor și de selecționarea individuală a descendenților, specialiștii din stațiunile experimentale agricole ale I.C.A.R. ului au creat soiuri noi de grîu de toamnă și de primăvară, orz de toamnă și de primăvară, bumbac, cînepă, în pentru fibre și pentru ulei, sfeclă de zahăr și de nutreț, teișor, chenaf și altele, plante mai productive cu 10—18% decît soiurile raionate. Unele din aceste soiuri se cultivă pe suprafețe din ce în ce mai mari, iar altele se încearcă în culturi comparative.

Prin încrucișarea între diferitele soiuri de porumb și pe baza rezultatelor de producție a primei generații hibride s-au stabilit soiurile părinți pentru mai multe regiuni naturale din țară în vederea producerii seminței hibride de porumb. Folosindu-se în cultură sămînță hibridă de porumb din prima generație, s-a obținut un spor de producție de 13—30% față de sămînța obișnuită, această metodă fiind considerată ca un mijloc eficace pentru sporirea producției globale de porumb pe țară.

Se dezvoltă cu succes și lucrările de încrucișări sexuate îndepărtate, între diferite specii și genuri de plante. Din încrucișarea grîului cu pir s-au separat linii noi productive, foarte rezistente la cădere și la boli.

Urmînd pilda oamenilor de știință sovietici se dă o importanță deosebită identificării în țara noastră a soiurilor locale, introduse de mult în cultură și adaptate climei și solului nostru. Prin alegeri din aceste populații s-au creat în ultimii ani grîul de primăvară Academia R.P.R. 48, soiurile de ovăz Tg. Frumos 9 și I.C.A.R. 878 și altele, raionate pentru diferite regiuni ale țării.

Cu toate aceste realizări, mai sînt încă multe probleme nerezolvate de știința noastră agronomică. Studierea acestora este deosebit de necesară pentru ridicarea nivelului teoretic al biologiei și pentru rezolvarea problemelor practice cerute de agricultura noastră, în drum spre socialism. Este necesar să dezvoltăm studiile pentru îmbunătățirea metodelor adecvate de întărire și transmitere ereditară a modificărilor ce apar în urma încrucișărilor sexuate, hibridărilor vegetative și a influenței dirijate a mediului exterior asupra procesului de dezvoltare a plantelor. Se impune inițierea studiilor pentru găsirea metodelor celor mai bune pentru ridicarea vitalității și productivității plantelor agricole și a apariției speciilor în natură și în condițiuni experimentale.

Agricultura practică cere crearea rapidă a soiurilor noi mai precoce, rezistente la cădere și la diferite intemperii.

Știința sovietică a devenit un factor activ în transformarea socialistă a agriculturii de la noi, contribuind la ridicarea continuă a stării materiale și culturale a întregului popor muncitor. Este necesar să folosim cît mai mult învățămintele științei miciuriniste pentru sporirea producției agricole în patria noastră.

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

Manifestări culturale

Simpozion Miercuri după-amiază a avut loc în sala Teatrului Armatei din str. Uranus un simpozion pe tema „Femeia sovietică participă activ la construirea comunismului şi apărarea păcii", la care au luat parte numeroase femei care activează în domeniul ştiinţei şi culturii, muncitoare din întreprinderile Capitalei, gospodine, studente şi eleve.

Simpozionul a fost deschis de artista Dina Cocea de la Teatrul Municipal.

Acad. prof. Raluca Ripan, rectorul universităţii „Victor Babeş" din Cluj, a vorbit despre contribuţia femeilor sovietice la dezvoltarea ştiinţei.

Despre contribuţia femeilor sovietice la ridicarea productivităţii muncii a vorbit muncitoarea Maria S. Petre, fruntaşă în producţie la întreprinderea textilă „Industria bumbacului A" din Capitală.

Poeta Veronica Porumbacu, laureată a Premiului de Stat, a citit apoi dintr-un carnet de drum versuri originale care oglindesc lupta femeilor sovietice pentru construirea comunismului în patria lor şi apărarea păcii în lume.

Simpozionul a luat sfîrşit cu un program artistic prezentat de Ansamblul Sfatului popular al Capitalei.

Decada cîntecului şi dansului In cadrul Decadei cîntecului şi dansului, miercuri după-amiază a avut loc la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice un recital de cîntece, dansuri, arii din opere şi operete româneşti şi sovietice. Şi-au dat concursul Dinu Bădescu, artist emerit al R.P.R., Magda Ianculescu şi Nicolae Herlea, laureaţi ai Festivalurilor Mondiale ale Tineretului, Nela Dimitriu, Clara Volini, Iulia Pechy, Eugen Mărcui, de la Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R., Puica Alexandrescu, laureată a Premiului de Stat, Iancu Grozea, Geta Mara, Petre Valentin, Lucia Roic, N. Ţăranu de la Teatrul de Stat de Operetă.

Conferinţe In cadrul manifestărilor Lunii prieteniei romîno-sovietice, miercuri seara, la sala Dalles, generalul locotenent de rezervă D. Dămăceanu a conferenţiat despre „Relaţiile militare romîno-ruse de-a lungul veacurilor".

Conferinţa a fost ascultată cu un deosebit interes.

In regiunea Iaşi In regiunea Iaşi au fost deschise pînă acum în cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice 110 expoziţii agricole în comune şi 9 expoziţii în centrele raionale. Cu prilejul deschiderii acestor expoziţii au luat cuvîntul ingineri agronomi, tehnicieni şi fruntaşi ai recoltelor bogate, care au arătat că aplicarea largă a agrotehnicii sovietice a dat lucrătorilor de pe ogoarele regiunii Iaşi posibilitatea de a obţine producţii ridicate la hectar.

In institutele de învăţămînt superior din Iaşi au avut loc de asemenea numeroase conferinţe consacrate popularizării cuceririlor ştiinţei şi tehnicii sovietice. Astfel, la Institutul politehnic prof. Nicolae Calinicenco a conferenţiat despre realizările savanţilor sovietici în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri paşnice; la Institutul medico-farmaceutic, prof. dr. Vasile Dobrovici a vorbit despre contribuţia medicinei sovietice în domeniul obstetricii şi ginecologiei; la universitatea „Al. I. Cuza" prof. dr. Dumitru Mangeron a vorbit despre realizările sovietice în domeniul zborurilor interplanetare. Un mare număr de cadre didactice din învăţămîntul superior au luat parte la conferinţa prof. dr. Jules Nitulescu, care a vorbit la Filiala Iaşi a Academiei R.P.R. despre „Contribuţia ştiinţei sovietice în fiziopatologia tumorilor".

Conferinţe cu privire la contribuţia savanţilor sovietici în dezvoltarea diferitelor domenii ale ştiinţei au avut loc şi în celelalte instituţii de cultură din Iaşi.

(Agerpres)

Interpreţi de înaltă valoare

OVIDIU VARGA

Prezenţa artiştilor sovietici pe estrada de concert a Ateneului a constituit pentru publicul nostru încă un prilej de a aprecia înalta valoare a artei interpretative sovietice, unanim recunoscute pretutindeni.

Dezvoltînd creator cele mai înaintate tradiţii ale clasicismului rus şi universal în domeniul interpretării, şcoala muzicală sovietică se caracterizează prin profundul ei realism, căruia îi sînt subordonate toate mijloacele tehnice de expresie muzicală.

In concepţia şcolii sovietice, interpretarea realistă este un proces de creaţie în care gîndirea şi emoţia artistului urmăresc să pătrundă conţinutul de viaţă, de idei şi emoţional al operei muzicale, pentru a-l reda oamenilor de azi într-o formă artistică corespunzătoare valorii obiective a acestui conţinut şi cerinţelor vii ale contemporaneităţii.

Şcoala sovietică de interpretare muzicală respinge tendinţele extremiste care, fie că duc spre arhaism, cerînd interpretului să prezinte opera muzicală clasică „aşa cum se cînta în epocă", fie că — ceea ce este tot atît de greşit — lasă interpretului „libertatea" de a prezenta creaţia muzicală ruptă de condiţionarea ei istorică, de conţinutul ei obiectiv, de tradiţie.

Pianistul Iakov Zak şi dirijorul Nikolai Anosov, amîndoi artişti şi pedagogi reputaţi, au demonstrat, în recentele concerte date cu orchestra Filarmonicii de Stat, înaltele calităţi ale şcolii muzicale sovietice care i-a format, precum şi profilul personalităţii fiecăruia. Cei doi interpreţi au dăruit publicului nostru clipe de adîncă emoţie artistică.

Pianistul Iakov Zak este un nume cunoscut nu numai în Uniunea Sovietică, ci şi peste hotare. Alături de Ghilels, Richter şi Oborin, el este considerat ca unul dintre cei mai reprezentativi pianişti sovietici şi ca unul dintre interpreţii de frunte ai lui Chopin.

„Rapsodia pe o temă de Paganini" de Rachmaninov, continuator de seamă al marilor clasici ruşi, el însuşi strălucit pianist şi reprezentant al şcolii interpretative ruse, i-a dat prilejul lui Zak să-şi dezvăluie multe din laturile gîndirii şi sensibilităţii sale artistice, ale măiestriei sale de interpret.

Această „rapsodie", construită după principiul „temei cu variaţiuni", are la baza construcţiei sale tema ultimului capriciu pentru vioară solo de Paganini. Fantezia creatoare a lui Rachmaninov a reuşit ca, în decursul celor 24 de variaţiuni, pianul şi orchestra să schimbe prin mijloace melodice, ritmice, armonice sau polifonice — fizionomia muzicală a temei iniţiale, transformînd-o în tot atîtea înfăţişări diverse.

Cred că ceea ce merită în mod deosebit relevat, referitor la interpretarea dată de Iakov Zak „Rapsodiei" lui Rachmaninov, este faptul că pianistul sovietic descoperă în opera muzicală o mare varietate de simţăminte omeneşti, pe care le redă în chip magistral, prin intermediul unei excepţional de bogate game a mijloacelor de expresie.

S-ar părea la prima vedere că Zak este mai ales un tehnician desăvîrşit. Intr-adevăr, celui care îl ascultă interpretînd, de pildă, „Toccata" lui Prokofiev, Iakov Zak îi apare ca un pianist cu o tehnică uluitoare. Dar, firește, nu la aceasta se limitează puternica sa personalitate artistică. Bogăţia şi diversitatea paletei sale pianistice, cuprinse între şoapta abia percepută şi acordurile viguroase, triumfale, dau la iveală varietăţi de timbru asemănătoare celor ale instrumentelor unei orchestre. Pe cît de înavolburat este dramatismul expresiei sale, pe atît de plină de poezie este lirica sa.

Desigur că în viitoarele recitaluri şi concerte ale lui Iakov Zak, publicul nostru va avea prilejul să cunoască şi să aprecieze noi laturi ale complexei personalităţi a marelui pianist sovietic.

Personalitatea dirijorului Nikolai Anosov este dublată de cea a pedagogului, şef al catedrei de dirijat de la Conservatorul din Moscova. Apariţia sa la pupitrul Filarmonicii a demonstrat, atît la repetiţii cît şi în concert, temeinicia pregătirii sale artistice, multilateralitatea culturii sale, profunzimea concepţiei sale interpretative, sensibilitatea sa. Dirijorul sovietic posedă un repertoriu variat şi vast care, alături de lucrările reprezentative ale marilor clasici, cuprinde opere de seamă ale culturii muzicale contemporane şi, în primul rînd, ale compozitorilor sovietici care figurează în toate programele concertelor sale.

In primul concert al orchestrei Filarmonicii de Stat „George Enescu", dat sub conducerea dirijorului N. Anosov, publicul a apreciat modul în care a fost interpretată, sub bagheta şefului de orchestră sovietic, Simfonia a 6-a — „Patetica" — de Ceaikovski.

Compusă chiar în anul morţii compozitorului (1893), simfonia depăşeşte— prin conţinutul ei filozofic, prin amploarea şi originalitatea formei — caracterul aparent de confesiune al lucrării. In această patetică simfonie a „Vieţii" (cum intenţiona s-o intituleze Ceaikovski) şi care oglindeşte, poate, chiar drama vieţii şi luptei compozitorului, răsună în acelaşi timp drama vieţii şi luptei nenumăraţilor intelectuali ruşi legaţi de aspiraţiile poporului care, la sfîrşitul secolului trecut, în condiţiile întunecatei orînduiri a absolutismului ţarist, căutau, adesea rătăcind, calea către un liman luminos.

Dirijorul sovietic, adînc cunoscător al muzicii ruse din secolul trecut şi în special al creaţiei lui Ceaikovski, a reuşit să pătrundă întreaga semnificaţie filozofică a simfoniei şi s-o redea în liniile ei ample, fără a pierde din vedere caracterele specifice ale părţilor. In special dramatismul luptei din partea întîia şi tragismul ultimei părţi a simfoniei au fost exprimate la o înaltă tensiune emoţională. Triumful vieţii şi luptei omului asupra întunericului, exprimat de Ceaikovski în partea a 3-a a simfoniei, prin prelucrarea măiestrită a elementelor ritmice ale marşului, au fost redate cu impetuozitate, poate într-o mişcare mai vie decît eram obişnuiţi. (E adevărat că în partitură indicaţia de mişcare este „Allegro molto vivace").

La începutul primei părţi a concertului, Nikolai Anosov a prezentat publicului nostru Uvertura şi trei fragmente simfonice alcătuite din muzica celor trei antracte ale operei „Colas Breugnon" de Kabalevski, după romanul marelui scriitor progresist francez Romain Rolland.

Dirijorul a subliniat cu măiestrie verva avîntată a uverturii, coloritul orchestral al muzicii din primul antract („Serbare populară"), accentele tragice din cel de-al doilea („Nenorocirea poporului"), precum şi îndîrjirea luptei ilustrate în muzica din antractul al treilea („Răscoala poporului").

Concertul Filarmonicii noastre dirijat de Nikolai Anosov, avînd ca solist pe Iakov Zak, a însemnat încă un succes de răsunet al muzicienilor sovietici care ne vizitează ţara.

Şedinţa solemnă a Academiei R.P.R. dedicată aniversării naşterii lui I. V. Miciurin

In ziua de 28 octombrie a. c., ora 17, Academia R.P.R. organizează o şedinţă solemnă cu prilejul a 100 de ani de la naşterea marelui biolog rus I. V. Miciurin.

Va conferenţia acad. prof. Traian Săvulescu, preşedintele Academiei R.P.R., despre „Roadele învăţăturii miciuriniste în R.P.R."

Conferinţa va avea loc în sala de şedinţe a Academiei R.P.R. din Bucureşti, Calea Victoriei nr. 125.

—o—

Comunicare ştiinţifică despre Béla Bartók

Miercuri seara, sub auspiciile Institutului de folclor, a avut loc, în sala de conferinţe a Muzeului de artă populară, comunicarea cercetătoarelor ştiinţifice E. Comişel şi M. Kahane intitulată „Pe urmele lui Béla Bartók în Hunedoara".

Comunicarea a fost făcută în urma cercetărilor folcloristice întreprinse în ţinutul de sate romîneşti al Pădurenilor din regiunea Hunedoara, unde Béla Bartók a cules şi studiat un bogat material muzical popular.

Comunicarea a fost însoţită de înregistrări muzicale. (Agerpres)

—o—

Monumentele regiunii

SUCEAVA (coresp. „Scînteii") — In fiecare an, numeroşi arheologi, istorici, studenţi, muncitori vin să viziteze monumentele istorice din regiunea Suceava.

Săpăturile arheologice care s-au făcut la vechea cetate de scaun a Moldovei între anii 1951—1955 au furnizat date pentru studierea şi determinarea etapelor de construcţie şi reconstrucţie a cetăţii.

Printre monumentele istorice din Suceava care atrag un număr mare de vizitatori se numără şi biserica Mirăuţilor, unde au fost unşi voevozi ai Moldovei, cetatea mînăstirească Zamca şi cetatea descoperită în anul 1952 în urma săpăturilor arheologice făcute pe versantul de vest al oraşului.

In cuprinsul regiunii Suceava numeroase alte monumente istorice stîrnesc interesul oamenilor muncii. Unul dintre aceste monumente este cetatea mînăstirească Dragomirna din raionul Suceava. Aici a fost organizat un muzeu, care cuprinde obiecte de artă, broderii, miniaturi, filigrame, sculpturi în fildeş şi tipărituri vechi.

Muzee asemănătoare au fost organizate şi la cetăţile mînăstireşti din Putna şi Sucevita.

—o—

INFORMAŢII

■ Marţi a părăsit Capitala Ernst Freund, membru al consiliului de conducere al Asociaţiei de prietenie germano-sovietice din R. D. Germană, care a participat, la invitaţia A.R.L.U.S.-ului, la sărbătorirea Lunii prieteniei romîno-sovietice în ţara noastră.

Oaspetele german a fost salutat la plecare de reprezentanţi ai Consiliului General A.R.L.U.S.

■ La invitaţia Casei ziariştilor şi a Institutului romîn pentru relaţiile culturale cu străinătatea, miercuri dimineaţa au sosit în Capitală Antonio Peretz Elias, redactor-şef al publicaţiei „Probleme agrare şi industriale ale Mexicului", Tram Lam, director general al Radiodifuziunii din R. D. Vietnam, Li Pin-ciuan, redactor al agenţiei China Nouă, şi Z. Tundui, redactor şef adjunct al ziarului Unen din R. P. Mongolă.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, oaspeţii au fost întîmpinaţi de reprezentanţi ai conducerii Casei ziariştilor şi ziarişti din Capitală, de reprezentanţi ai Institutului romîn pentru relaţiile culturale cu străinătatea. (Agerpres)

—o—

ŞTIRI SPORTIVE

Miercuri s-a desfăşurat cea de-a 18-a etapă a campionatului categoriei A la fotbal.

Iată rezultatele înregistrate: **Bucureşti:** Dinamo Bucureşti-Minerul Petroşani 2—1. **Ploeşti:** Flacăra-C.C.A. 2—0. **Cluj:** Ştiinţa-Progresul Bucureşti 0—1. **Reghin:** Avîntul-Locomotiva Timişoara 4—1. **Constanţa:** Locomotiva-Locomotiva Tg. Mureş 1—1. **Oraşul Stalin:** Dinamo-Flamura roşie Arad 1—1.

In clasament continuă să conducă Dinamo Bucureşti cu 29 puncte. (Agerpres)

„Realizările sovietice în domeniul agricol sînt aproape de necrezut"

Un articol din „News Chronicle" al lui L. Easterbrook, membru al delegaţiei agricole engleze care a vizitat U.R.S.S.

Laurence Easterbrook, membru al delegaţiei agricole engleze care a vizitat de curînd U.R.S.S., a publicat în ziarul englez „News Chronicle" un articol în care se spune între altele:

„Realizările sovietice în domeniul agricol sînt aproape de necrezut — realizări de care orice ţară ar putea fi mîndră.

In decurs de 30 de ani, în care timp pe teritoriul sovietic s-a dus un război distrugător, sovieticii au transformat o agricultură de tip ţărănesc, rămasă în urmă cu 200 de ani, într-un sistem agricol modern.

Ei şi-au mecanizat agricultura şi... produc mult mai multe produse alimentare decît în trecut. Ei au dobîndit de asemenea un succes considerabil în introducerea unui spirit de întrecere între fermele colective şi între echipele de muncitori ale fermelor colective".

„Colhoznicii — scrie mai departe Laurence Easterbrook — sînt mîndri de noile construcţii agricole de mari proporţii şi de maşinile uriaşe... Atunci cînd se pare că deasupra oricărui staul există o linie ferată pentru transportul hranei la vite şi al gunoiului la gropile cu îngrăşăminte; cînd un tractor trage trei brazde odată, astfel încît pînă la sfîrşitul lunii septembrie însămînţarea grîului nu este numai terminată, ci grîul a crescut deja mare; cînd curăţenia desăvîrşită în rîndul vitelor pare a fi mai degrabă o regulă decît o excepţie, îţi dai seama că toate acestea implică o acţiune măreaţă şi care a început să progreseze".

Un nou mare succes al constructorilor nodului hidraulic Kuibîşev

KUIBIŞEV 26 (Agerpres). — TASS transmite:

Muncitorii, tehnicienii şi inginerii care construiesc nodul hidraulic Kuibîşev de pe Volga trăiesc zile memorabile. A început umplerea uriaşei gropi de fundaţie a hidrocentralei, care a fost izolată de fluviu cu un puternic dig-batardou. Sub protecţia acestuia, s-a construit din beton şi oţel monumentala clădire a hidrocentralei. Partea de sub apă a hidrocentralei se întinde de-a lungul gropii de fundaţie pe o lungime de 700 de metri şi pătrunde adînc în vechea albie a Volgăi. Această clădire are înălţimea unei case cu 24 de etaje.

Constructorii hidrocentralei Kuibîşev au parcurs încă o etapă importantă. Au trecut cinci ani de cînd a fost excavat primul metru cub de pămînt din groapa de fundaţie. In scurt timp s-a ajuns să fie excavate mari cantităţi de pămînt. Excavatoarele „Uraleţ" şi alte mecanisme au excavat şi deplasat din groapa de fundaţie, pe canalele de aducţie şi de fugă, în total 29 milioane de metri cubi pămînt. Pînă la începerea umplerii gropii de fundaţie, în clădirea centralei hidroelectrice au fost turnaţi 2.300.000 de metri cubi de beton, au fost montate peste 170.000 de construcţii de armătură. In prezent, cînd în partea de sub apă a clădirii centralei hidroelectrice au fost turnaţi ultimii metri cubi de beton, constructorii au trecut la o altă operaţie importantă. La 24 octombrie ei au început să demonteze batardoul şi au deschis apelor Volgăi calea sub clădirea hidrocentralei.

Constructorii urmează să termine măreaţa construcţie de pe Volga şi să pună în funcţiune încă anul acesta primele hidroagregate.

Ingrijorarea cercurilor oficiale occidentale după referendumul din Saar

PARIS 26 (Agerpres). — In legătură cu rezultatele referendumului din Saar, care au provocat vii nemulţumiri în cercurile oficiale franceze, s-a desfăşurat la Paris o intensă activitate diplomatică. Luni seara a avut loc o şedinţă a Consiliului Europei occidentale la ambasada Belgiei la Paris. Pinay, ministrul Afacerilor Externe francez, a avut o întrevedere cu von Brentano, ministrul Afacerilor Externe al R. F. Germane, în cursul căreia au discutat votul negativ din Saar. In aceeaşi zi, Antoine Pinay a subliniat într-o declaraţie „dreptul Franţei de a lua hotărîri cu privire la Saar".

Un purtător de cuvînt al guvernului Adenauer a arătat la rîndul său că respingerea statutului saarez pune Franţa şi Germania într-o „situaţie dificilă".

Corespondenţii agenţiilor de presă occidentale şi numeroşi comentatori ai ziarelor apreciază că votul de duminică al populaţiei saareze „ar putea sta la originea unor noi fricţiuni în relaţiile franco-germane".

„Rezultatele referendumului din Saar — transmite corespondentul agenţiei americane United Press — constituie o lovitură dată politicii de unitate europeană promovate de Statele Unite după cel de-al doilea război mondial. Această problemă s-a deschis din nou în însuşi centrul alianţei occidentale tocmai în momentul în care era nevoie de întreaga sa forţă pentru negocierile de la Geneva".

„Criza saareză, scrie ziarul „Libération", este numai începutul unei crize atlantice mai serioase". Ziarul consideră că respingerea „statutului european" a constituit „o lovitură foarte puternică" dată politicii de „unificare europeană".

Ziarul „Le Figaro" scrie: „Uniunea occidentală a fost pusă în faţa urmărilor primejdioase create de respingerea „statutului european"... Rezultatul negativ al referendumului a provocat o criză serioasă care ameninţă nu numai viitorul relaţiilor franco-germane, ci şi viitorul politicii de colaborare europeană". Aceeaşi idee a „primejdiei care ameninţă colaborarea franco-germană" este expusă de ziarele „Franc-Tireur", „Combat" şi altele.

„NU-ul spus de saarezi statutului european, scrie ziarul l'Humanité", trebuie să se transforme mîine la Geneva în DA-ul pe care-l va spune Franţa securităţii colective, ceea ce ar duce la destinderea mai departe a situaţiei internaţionale şi ar consolida pacea".

★

LONDRA 26 (Agerpres). — Comentînd rezultatele referendumului din Saar, ziarul „Daily Telegraph and Morning Post" scrie că „Saarul a subminat ideea europeană în ajunul conferinţei de la Geneva a miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri..."

Ziarul „Daily Mail" comentează eşecul „statutului european" în Saar cu o iritare faţişă. El scrie că trebuia să se insiste asupra „europenizării" acestei regiuni fără a cere părerea populaţiei din Saar, unde de altfel ar fi bine să se trimită forţe armate internaţionale pe termen de 50 de ani. După părerea ziarului, „Saarul a pierdut de mult dreptul de a vorbi despre ceea ce va face şi despre ceea ce nu va face".

După cum transmite agenţia Reuter, „cercurile oficiale engleze au trecut printr-o serioasă îngrijorare în legătură cu respingerea categorică a statutului european al Saarului".

★

SAARBRUECK 26 (Agerpres). — Heinrich Welsch, care a fost desemnat ca şef al guvernului provizoriu din Saar, a avut o întrevedere cu Johannes Hoffman, fostul preşedinte de consiliu, în care s-a discutat dizolvarea actualei Diete şi organizarea unor noi alegeri. După dizolvarea Dietei alegerile trebuie să aibă loc, conform prevederilor constituiei, în următoarele şase săptămîni.

Cum este munca, aşa sînt şi rezultatele

Despre mersul transformării socialiste a agriculturii în raionul Vida

Marin Rotaru şi Ştefan Cimpoieru, ţărani muncitori din satul Călugăru, erau hotărîţi să nu facă drumu-ntors. Veniseră atîta cale şi acum s-o pornească înapoi spre casă fără nici un rezultat? S-au aşezat la poarta sediului, pe o bancă, la umbra unui pom ale cărui frunze ruginii vesteau începutul toamnei. Aşteptau să fie primiţi. Aşteptau şi alţii. Fiecare avea de discutat treburi importante cu tovarăşul Marin Drăgan, primul secretar al Comitetului raional de partid Vida. Aşteptînd, oamenii vorbeau despre fel de fel de lucruri: despre cîte s-au făcut prin raion, despre cele ce nu s-au făcut dar se puteau face şi despre cîte altele. Am intrat în vorbă cu ei şi iată ce-am aflat.

Multe s-au făcut în ultimii ani în raionul Vida din regiunea Bucureşti. Colindînd satele şi comunele din raion, stînd de vorbă cu ţăranii muncitori, păşind în casele lor noi, în căminele culturale, nu poţi să nu pui faţă-n faţă tot ce vezi cu ceea ce spuneau pe vremuri ţăranii muncitori cînd îi întrebai de traiul lor: „Dacă vrei să omori un cîine, nu-i da în cap, du-l în Vlaşca, că moare singur de foame". Această zicală începe să se piardă în negura uitării.

Iţi creşte inima cînd vezi că azi ţăranii muncitori din Vida, stăpîni ai pămînturilor pe care lucrează, duc un trai din ce în ce mai bun. Maşini, tractoare, secerători, combine, venite din Uniunea Sovietică sau produse de industria noastră, înpînzesc ogoarele acestui raion. Lucrate cu maşini şi tractoare, pămînturile colectiviştilor din comuna Negreni au dat recolte mari, nemaiîntîlnite pînă acum prin partea locului. Datorită aplicării metodelor înaintate, colectiviştii au obţinut producţii de două ori mai mari decît cele ale ţăranilor muncitori cu gospodării individuale. Faţa gospodăriei colective se schimbă de la un an la altul. Ajutaţi de agronomi şi de activişti de partid, colectiviştii din Negreni au înfiinţat ramuri noi de producţie.

Odată cu creşterea avutului obştesc al gospodăriei colective cresc şi veniturile colectiviştilor, viaţa lor se schimbă, devine mai frumoasă.

Rezultate îmbucurătoare obţin şi întovărăşirile agricole. Deşi timpul din primăvara şi vara acestui an n-a prea fost prielnic, întovărăşiţii din comunele şi satele Baciu, Purani, Cosmeşti au dobîndit o producţie de grîu la hectar cu peste 400 kg mai mare decît producţia milioce obţinută de ceilalţi ţărani muncitori. Pe unele parcele mai mari de 10 hectare, întovărăşiţii din comuna Frăsinet au scos, cu toată împotrivirea timpului, o producţie de peste 2.000 kg. grîu la hectar.

★

Ar fi fost firesc ca succesele obţinute de colectiviştii din Negreni, de întovărăşiţii din Baciu, Purani, Cosmeşti să dea un mare avînt muncii de ridicare a agriculturii în raion, de creare de noi unităţi agricole socialiste. Din păcate, însă, în raion se vădeşte în această privinţă o mare rămînere în urmă.

Experienţa arată că cele mai bune rezultate în munca de transformare socialistă a agriculturii se obţin acolo unde organizaţiile de partid desfăşoară, zi de zi, fără întrerupere, o susţinută muncă politică de lămurire a ţăranilor muncitori asupra avantajelor gospodăriei socialiste în agricultură — acolo unde ţăranilor muncitori li se pune în faţă pilda vie a unor gospodării colective şi întovărăşiri agricole care obţin an de an succese însemnate. Organele de partid şi de stat din raionul Vida n-au dat atenţia cuvenită acestei cerinţe importante a muncii de transformare socialistă a agriculturii.

In raionul Vida, pe lîngă unităţile socialiste amintite, care obţin rezultate bune, sînt şi unităţi slabe, care nu constituie un exemplu bun pentru ţăranii muncitori cu gospodării individuale. Dacă vizitezi gospodăria colectivă din Talpa şi vezi posibilităţile mari de dezvoltare pe care le are, cînd vezi oameni cinstiţi, harnici, cum sînt Dumitru M. Ciobanu, Preda St. Stan, Giontu R. Ilie şi mulţi alţii, nu poţi să nu te întrebi de ce totuşi în gospodăria colectivă culturile sînt neglijate, se obţin recolte scăzute, animalele sînt slabe şi dau producţii mici?

Cauza principală care a adus gospodăria din Talpa în această situaţie constă în aceea că a fost de la început constituită pe baze şubrede. Ţinînd seama însă de posibilităţile pe care le are gospodăria, de hărnicia şi dragostea de muncă a unei bune părţi a colectiviştilor, gospodăria putea să crească, să se dezvolte, să devină fruntaşă şi să constituie astfel un exemplu bun, demn de urmat pentru toţi ţăranii muncitori din satul Talpa şi din împrejurimi. Aceasta însă numai cu condiţia ca organele de partid şi de stat din raion să se fi îngrijit de ea, să fi ajutat zi de zi pe colectivişti să-şi organizeze munca, să-i fi învăţat cum să lucreze mai bine pentru a face din gospodăria lor o gospodărie înfloritoare. Dar de acest sprijin — fără de care nu se poate realiza o adevărată întărire economic-organizatorică a gospodăriei colective — colectiviştii din Talpa au fost lipsiţi. De altfel, trebuie spus că în raionul Vida nu s-a dat atenţia cuvenită nici muncii pentru întărirea economico-organizatorică a întovărăşirilor agricole. Aşa se explică faptul că pe lîngă întovărăşirile bune amintite, în raion există şi întovărăşiri cum sînt cele din Blejeşti şi Flămînda care, datorită lipsei de îndrumare şi sprijin, obţin rezultate nesatisfăcătoare.

Situaţia din raionul Vida arată nu numai că unităţile socialiste nu s-au bucurat de atenţia deosebită la care aveau dreptul; în general, în raion te izbeşte lipsa vădită de grijă pentru ridicarea producţiei agricole. Comitetul raional de partid şi sfatul popular raional n-au făcut mai nimic pentru introducerea în practica agricolă a metodelor înaintate de muncă, n-au desfăşurat o activitate organizată pentru a ridica randamentul agriculturii. In cea mai mare parte din satele şi comunele acestui raion se mai face însămînţatul pe „piele", porumbul se însămînţează pe „cîrlan" şi se răriteză, din care cauză se obţin producţii mici. Anul acesta, bunăoară producţia de grîu pe întreg raionul a fost de 730 kg. la hectar, nici măcar jumătate cît s-a obţinut în raionul Călăraşi, unde aceste obiceiuri învechite au fost date uitării şi acum, în mare măsură, se aplică regulile agrotehnice.

Totuşi, şi în raionul Vida sînt ţărani muncitori care-şi lucrează bine pămîntul, care au început să folosească metode agrotehnice avansate şi tractoarele statului, obţinînd recolte sporite. Acest lucru a făcut, de pildă, ca 40 de familii de ţărani muncitori din comuna Vida, care aveau pămînturile alăturate, să desfiinţeze haturile şi să are în comun cu tractoarele S.M.T. Ba, mai mult, ei au semănat porumbul în cuiburi aşezate în pătrat şi acum au o producţie de porumb care întrece cu 500—600 kg. la hectar pe aceea obţinută de ţăranii muncitori cu gospodărie individuală. Aceasta arată încă odată că între munca de transformare socialistă a agriculturii şi munca de ridicare, în general, a producţiei agricole este o legătură strînsă, de nedespărţit. Dacă ţăranii muncitori sînt îndrumaţi şi ajutaţi să lucreze mai bine pămîntul, să folosească mijloace tehnice avansate şi să obţină recolte mai mari, ei pot înţelege mai lesne că recolte cu adevărat bogate se obţin cînd se lucrează în comun, pe suprafeţe întinse. Atunci ei păşesc mai uşor pe calea cooperativelor agricole de producţie.

★

Cum explică conducătorii raionului Vida starea de lucruri nesatisfăcătoare în ce priveşte munca de transformare socialistă a agriculturii în raion? Tov. Marin Drăgan, primul secretar al comitetului raional de partid, vorbeşte cu căldură despre hărnicia cu care muncesc ţăranii, despre dorinţa lor de a intra în întovărăşiri sau de a transforma întovărăşirile în gospodării colective.

— Nu este sat sau comună — spune tov Drăgan — unde să nu găseşti cel puţin 4—5 cereri de înscriere în întovărăşirile agricole. Dar nu putem să le satisfacem dorinţa pentru că munca de transformare socialistă a agriculturii a rămas doar în sarcina raionului de partid. Sfatul popular raional şi sfaturile populare comunale nu pun umărul. De aceea nu merg la noi lucrurile aşa cum trebuie.

Preşedinţele comitetului executiv al sfatului popular raional vede lucrurile în altă lumină: după el, de vină este numai activitatea slabă a activiştilor comitetului raional de partid.

Şi cu asta, cei doi conducători ai raionului, dînd răspunderea unul pe altul, sînt mulţumiţi, ca nişte oameni care şi-au făcut datoria şi pot trăi liniştiţi.

In acest timp însă, în comune munca politică lîncezeşte. Ce-i drept, comitetul raional de partid a avut adeseori intenţii frumoase cu privire la munca politică. In repetate rînduri munca de lămurire pentru transformarea socialistă a agriculturii a fost analizată, s-a adoptat şi un plan de măsuri concrete pentru lichidarea lipsurilor. Dar între intenţii şi fapte...

Nu numai că organele de partid şi de stat din raionul Vida n-au organizat o susţinută muncă politică pentru crearea de noi gospodării colective şi întovărăşiri, dar chiar acolo unde ţăranii muncitori au făcut cereri n-au fost luate măsuri pentru a-i ajuta să înfiinţeze întovărăşiri agricole. In satul Călugăru, 11 ţărani muncitori, în frunte cu comunistul Rotaru Marin, au făcut încă de acum 3 ani cereri pentru constituirea unei întovărăşiri agricole. Glasul lor s-a pierdut în pustiu... Nu i-a auzit nici sfatul popular raional, nici comitetul raional de partid.

— Pînă acum, povesteşte tov. Rotaru, doar 11 am făcut cerere să intrăm în întovărăşire. Ar fi fost ei mai mulţi dacă am fi făcut întovărăşirea, dar cum s-o faci cînd nu ştii cum? Pe la noi n-a mai venit, de nu mai ţin minte cînd, vreun agronom să ne spună cum să lucrăm pămîntul laolaltă. Instructorul de partid, cînd vine stă puţin, ne întreabă cum merge treaba, dacă am plătit cotizaţiile şi pleacă. De, mai ştii, poate că şi satul nostru e cam departe...

Ţăranii din satul Mitropolia, comuna Frăsinet, care au hotărît anul trecut să înfiinţeze o întovărăşire agricolă, aşteaptă şi azi, doar-doar s-o îndura sfatul popular raional să facă comasarea pămîntului, ca să poată începe muncile agricole.

Iată un alt exemplu care dovedeşte slaba activitate desfăşurată în raionul Vida pentru transformarea socialistă a agriculturii. Nu cu mult timp în urmă, o mare parte din membrii întovărăşirilor de la Purani, Valea Cireşului şi din alte comune au făcut cereri pentru a transforma întovărăşirile în gospodării colective. Dar ei au vorbit, ei au auzit. Conducătorii raionului — nu!

Fiecare activist de partid din raionul Vida ştie că ţăranii muncitori vor dovezi practice, că ei se conving pe deplin de superioritatea lucrării pămîntului în comun numai atunci cînd văd cu ochii şi pipăie cu mîinile lor roadele obţinute de membrii gospodăriilor agricole sau ai întovărăşirilor agricole. Iată ce ne povesteşte soţia tov. Cimpoieru Ştefan — Andreica — din satul Călugăru:

— Vara asta — spune ea — m-am dus în satul Schitu Poenari din raionul Alexandria să cumpăr pepeni, că pe aici pe la noi nu se prea fac. Şi nimeresc la două femei care erau în întovărăşire. Mă duc cu ele la cîmp şi cînd văd minunăţia de porumb şi grădina de pepeni îmi zic: dacă-i aşa, cum ajung acasă mă şi înscriu în întovărăşire.

Şi s-a ţinut de cuvînt.

Secţia de propagandă şi agitaţie a comitetului raional de partid, al cărei şef a fost pînă de curînd tov Alexiu Mircea, are un plan de popularizare a succeselor obţinute de gospodăriile colective, de întovărăşiri şi de fruntaşii recoltelor bogate. Planul zace în sertar... La gazetele de perete din comune n-ai să vezi nici un articol scris de membrii întovărăşirilor agricole, de fruntaşii recoltelor bogate. Lozinci atîrnate ici-colo au mai mult un caracter general. La organizarea de vizite ale ţăranilor la gospodării colective fruntaşe nimeni nu se gîndeşte.

Comitetul raional de partid nu se ocupă de ridicarea calificării cadrelor care trebuie să muncească la sate şi în primul rînd de pregătirea instructorilor teritoriali. Instructorii pleacă pe teren fără plan de muncă, nu li se arată cum trebuie să muncească cu birourile organizaţiilor de bază, îndeplinind doar o muncă de curieri însărcinaţi cu culegerea datelor statistice.

★

Comitetul regional de partid Bucureşti cunoaşte situaţia din raionul Vida. A analizat în şedinţe de birou felul cum se duce aci munca de transformare socialistă a agriculturii şi a stabilit unele măsuri pentru înlăturarea lipsurilor. Măsurile n-au fost însă traduse în fapt. Comitetul regional de partid nu s-a preocupat de problema cadrelor din acest raion. Unele cadre de conducere au lipsit mult timp; de asemenea, nu toţi activiştii trimişi să lucreze în raionul Vida corespund sarcinilor ce li s-au încredinţat. Abia de cîtva timp comitetul regional de partid a luat măsuri pentru a trimite în raionul Vida activişti cu experienţă în muncă, a format brigăzi de 2—3 tovarăşi care să analizeze în fiecare comună în parte felul în care activează organizaţiile de partid, să le ajute în mod concret în munca de cooperativizare a agriculturii. Rezultatele obţinute de aceste brigăzi cu ajutorul cărora s-au constituit, numai în 30 de zile, 4 noi întovărăşiri şi au fost pregătite condiţiile pentru constituirea altor 5 întovărăşiri, dovedesc încă odată că ţăranii muncitori din raionul Vida păşesc cu încredere pe drumul nou, arătat de partid, spre o viaţă mai bună, mai fericită.

★

Cei doi ţărani muncitori din satul Călugăru, care stăteau în faţa sediului comitetului raional de partid, au vorbit pînă la urmă cu tov. Drăgan Marin, primul secretar al raionului. Cuvintele rostite de ei trebuie să pună pe gînduri atît comitetul raional, cît şi comitetul regional de partid.

— Au trecut trei ani, tovarăşe, de cînd am făcut cerere să formăm o întovărăşire agricolă. Pînă cînd să mai aşteptăm oare?

I. MARICOIU
corespondentul „Scînteii" pentru regiunea Bucureşti

Astăzi se deschide la Geneva conferința miniștrilor de Externe ai U. R. S. S., S. U. A, Angliei și Franței

Plecarea din Berlin și sosirea la Geneva a delegației sovietice în frunte cu V. M. Molotov

BERLIN 26 (Agerpres). — La 26 octombrie a părăsit Berlinul plecînd spre Geneva delegația sovietică la conferința miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri.

La aeroportul Schönefeld din Berlin delegația a fost condusă de J. Dieckmann, președintele Prezidiului Camerei Populare a R.D. Germane, primul ministru O. Grotewohl, W. Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G. și vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.D. Germane, W. Stoph, L. Bolz, P. Scholz, H. Loch, vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri, precum și de alte persoane oficiale.

Primul ministru al R D. Germane, O. Grotewohl, a declarat la aeroport:

Stimate ministru al Afacerilor Externe,

Dragi membri ai delegației la conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe!

Consiliul de Miniștri și populația Republicii Democrate Germane vă mulțumesc pentru vizita pe care ați făcut-o în ajunul conferinței miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri care se deschide la 27 octombrie la Geneva

Conferința de la Geneva, care a avut loc în luna iulie, constituie prin însemnătatea sa un pas important pe calea stabilirii încrederii între state, fără de care o pace trainică și durabilă între popoare este cu neputință. Guvernul Uniunii Sovietice promovează consecvent o politică îndreptată spre realizarea înțelegerii reciproce pașnice. Popoarele și oamenii iubitori de pace din lume văd marile succese ale acestei politici. Reducerea forțelor armate înfăptuită de Uniunea Sovietică constituie o nouă contribuție importantă la cauza destinderii încordării internaționale, la cauza asigurării păcii în întreaga lume.

Oamenii iubitori de pace din întreaga lume vă conduc, dragi tovarăși, cu speranță și încredere la Geneva, unde la conferința miniștrilor Afacerilor Externe securitatea popoarelor trebuie întărită și mai mult. Spre dvs. se îndreaptă de asemenea gîndurile și urările fierbinți ale milioanelor de patrioți germani care luptă pentru lichidarea acordurilor militare de la Paris și care doresc ca problemele vitale pentru națiunea germană să fie rezolvate prin unificarea Germaniei pe o bază pașnică și democratică

Dragi tovarăși, vă urăm din toată inima succes în înfăptuirea activității importante căreia urmează să-i faceți față și vă urăm drum bun.

V. M. Molotov a adresat lui O. Grotewohl cuvinte de salut, mulțumind pentru primirea cordială făcută delegației sovietice și mai ales pentru bunele urări în legătură cu apropiata conferință de la Geneva.

GENEVA 26 (Agerpres). — TASS

La 26 octombrie au sosit la Geneva, pentru a participa la conferința miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri, V. M. Molotov, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S., A. A. Gromiko, mareșalul Uniunii Sovietice V. D. Sokolovski, S. A. Vinogradov, G. M. Puşkin, membri ai delegației sovietice, și consilierii delegației.

La aeroportul Cointrin de la Geneva, V M Molotov și membrii delegației sovietice au fost întîmpinați de un reprezentant al guvernului federal al Elveției; de A. Dominice, șeful protocolului din Departamentul politic al Elveției; F. Perreard, șeful guvernului din cantonul Geneva; L. Billy, primarul orașului Geneva, și A. Pelt, directorul pentru Europa al O.N.U.

La aeroport, V. M. Molotov a făcut următoarea declarație:

Declarația lui V. M. Molotov

La 27 octombrie se deschide conferința miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri. Sînt bucuros să mă întîlnesc din nou la Geneva cu colegii mei — miniștrii Afacerilor Externe ai Angliei, Franței și S.U.A.

Vom avea de discutat probleme importante. In conformitate cu directivele șefilor guvernelor, vom discuta probleme privind securitatea europeană și Germania, dezarmarea și dezvoltarea contactelor dintre Est și Vest.

După conferința de la Geneva a șefilor guvernelor, a început să se vorbească deseori despre spiritul Genevei. Aceasta este lesne de înțeles. A acționa în spiritul Genevei înseamnă a contribui la micșorarea încordării internaționale, la întărirea păcii. De la participanții la conferință se așteaptă ca ei să depună eforturi pentru a găsi de comun acord soluții pentru probleme care frămîntă profund pe orice om ce dorește în mod sincer să se pună capăt „războiului rece" și să contribuie la stabilirea încrederii reciproce în relațiile dintre state.

In ce o privește, delegația sovietică va face tot ce depinde de ea pentru a contribui la obținerea în cadrul conferinței a unor rezultate pozitive care să corespundă năzuințelor popoarelor.

Ingăduiți-mi să salut din toată inima pe locuitorii și autoritățile Genevei, precum și guvernul Elveției.

Sosirea la Geneva a miniștrilor de Externe ai S. U. A. și Angliei, precum și a delegației de observatori a guvernului R. D. Germane

GENEVA 26 (Agerpres). — La Geneva a sosit în după-amiaza zilei de 26 octombrie secretarul de stat al S.U.A., John Foster Dulles, care va conduce delegația S.U.A. la conferința miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri. La sosire pe aeroport secretarul de stat a declarat: „Spiritul Genevei se identifică cu speranțele lumii întregi. Acesta este spiritul în care se întrunesc cei patru miniștri ai Afacerilor Externe pentru a depune eforturi de a îndeplini directivele șefilor guvernelor privitoare la problemele legate de unificarea Germaniei și securitatea europeană. Delegația Statelor Unite va căuta în spiritul conciliării, care este indispensabil, să permită să se stabilească o pace justă și durabilă".

GENEVA 26 (Agerpres). — In după-amiaza zilei de 26 octombrie a sosit la Geneva Mac Millan, ministrul Afacerilor Externe al Marii Britanii, conducătorul delegației britanice la conferința miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri La sosire el a declarat între altele: „Sînt convins că munca noastră va fi fructuoasă, va servi cauzei păcii și va contribui la reglementarea problemelor care se pun".

Ministrul Afacerilor Externe al Franței, Antoine Pinay, urmează să sosească la Geneva în cursul nopții de 26 octombrie.

GENEVA 26 (Agerpres). — TASS

In seara zilei de 25 octombrie a sosit la Geneva, pentru a participa la conferința miniștrilor Afacerilor Externe ai U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței, delegația observatorilor din partea guvernului R. D. Germane,

Declarația președintelui Eisenhower în legătură cu conferința de la Geneva

NEW YORK 26 (Agerpres). — După cum anunță agenția United Press, președintele Eisenhower a dat publicității următoarea declarație în legătură cu conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri:

„Acum trei luni secretarul de stat al S.U.A., Dulles, și cu mine ne-am întîlnit cu conducătorii Franței, Marii Britanii și Uniunii Sovietice la Geneva. După cum am declarat deschizînd conferința, scopul ei a fost „crearea unui spirit nou care să facă posibilă rezolvarea în viitor a problemelor de care sîntem răspunzători".

Lumea speră că această conferință a creat într-adevăr acest spirit nou.

Dar, după cum am declarat poporului american la întoarcere, „o încercare hotărîtoare" va avea loc atunci cînd miniștrii Afacerilor Externe, pe baza directivei noastre de la Geneva, se vor ocupa în mod concret de aceste probleme pentru care sînt răspunzătoare țările noastre și care, atîta timp cît rămîn nerezolvate, creează încordare și primejdie.

La 27 octombrie cei patru miniștri ai Afacerilor Externe se vor întîlni la Geneva pentru a relua activitatea pe care am întrerupt-o în iulie a.c. Ei vor căuta soluții care pot fi găsite dacă acest spirit nou există cu adevărat. Cea mai importantă dintre aceste măsuri este unificarea Germaniei în cadrul securității europene.

Secretarul de stat, Dulles, și cu mine gîndim la fel în privința acestor probleme. Le-am discutat adesea și, în cursul ultimelor două săptămîni, am examinat de două ori împreună cu el pozițiile și propunerile care vor fi prezentate la Geneva de țările occidentale. Ele vor avea ca scop să contribuie la o pace echitabilă, la întărirea securității și prosperitatea tuturor. Ele vor oglindi un spirit real de conciliere și bună înțelegere. Dacă Uniunea Sovietică va răspunde în același spirit, vor putea fi obținute mari succese. Aceasta este speranța mea personală și sînt convins că ea este și speranța poporului american.

Cu toții vom urmări cu atenție evenimentele de la Geneva, deoarece ele vor arăta într-o măsură considerabilă dacă într-adevăr „spiritul Genevei" înseamnă o schimbare reală și dacă într-adevăr el va duce la progresul pașnic pe care îl dorește întreaga lume".

La Geneva, în preziua deschiderii conferinței

Prin telefon de la trimisul nostru special

Sînt numai cîteva ore de cînd am sosit la Geneva. Dorința și nerăbdarea de a intra cît mai repede în atmosfera pregătirilor conferinței miniștrilor de Externe biruie oboseala drumului și mă îndeamnă ca fără nici un pic de răgaz să dau fuga la Casa presei...

Intr-o clădire alăturată, unde se fac formalitățile de acreditare, au luat loc la coada formată în acest scop zeci de corespondenți ai tuturor marilor ziare și agenții de presă din lume, reporteri fotografi și de cinematograf, trimișii posturilor de radio și televiziune. Numărul lor, după cît se presupune, va fi cu mult peste o mie, ceea ce oglindește interesul viu al opiniei publice mondiale pentru evenimentul important al întîlnirii celor patru miniștri de externe. După felul cum își completează formularele de acreditare, îți dai seama că cei mai mulți dintre ziariștii de față au fost prezenți și la conferința șefilor guvernelor celor patru puteri.

— Să te duci neapărat să vezi curtea și Palatul Națiunilor unde s-au luat fotografiile celor patru mari, atît de cunoscute pretutindeni — mi se recomandă cu căldură.

Popoarele cer ca lucrările noii conferințe să se desfășoare în acel spirit de tratative pe bază de egalitate, de înțelegere reciprocă și de respect față de interesele tuturor părților, care a fost elaborat atunci și pe care lumea l-a asociat cu numele orașului în care mă aflu acum — „spiritul Genevei".

Pe tot parcursul drumului, de la București la Geneva, am avut prilejul să constat cît de profundă este această dorință a opiniei publice. In tren am stat de vorbă cu mulți oameni, printre care cu un om de afaceri vest-german, care pleca spre patrie după o călătorie de afaceri în țările Orientului mijlociu și prin țările Europei răsăritene. El mi-a spus: „Mult s-a făcut în ultimele luni dar și mai mult se poate face de acum înainte pentru promovarea unor relații normale cu Răsăritul, de care noi germanii avem atîta nevoie".

Trenul s-a oprit pentru cîteva ore la Viena, marți, în zori de zi. Erau tocmai orele cînd apăreau gazetele, care relatau convorbirea avută la Moscova de V. M. Molotov cu un grup de ziariști austriaci. Ziarele erau rupte literalmente din mîinile vînzătorilor, pe stradă. In tren, oamenii și-au explicat apoi de ce se întîmpla aceasta: declarațiile ministrului de Externe sovietic, făcute cu o zi înaintea plecării sale spre Geneva, arătau că, în ciuda greutăților serioase ce stau în calea conferinței de la Geneva, există totuși posibilități de a se obține rezultate pozitive și la „actuala Genevă". Chiar în problema germană, care este problema cea mai litigioasă a conferinței, progresele sînt totuși posibile. O asemenea poziție contrastează izbitor cu acel croncănit de ciori al multor ziare care, în aceste ultime ore dinaintea deschiderii conferinței, se silesc să semene în opinia publică ultimele picături de pesimism artificial cu privire la posibilitățile de succes ale tratativelor. Așa, de pildă, „Tribune de Genève", care consideră că poate exercita o anumită influență de la fața locului, subliniază astăzi că nu se poate spune că atmosfera este încurajatoare. Nu încape îndoială că asemenea pronosticuri sumbre sînt necesare numai acelor cercuri care sînt interesate ca conferința să nu aibă rezultate și ca destinderea să nu progreseze. Toate acestea nu pot ascunde însă faptul că pentru ca tratativele să dea rezultate, este necesară nu numai bunăvoința Uniunii Sovietice, dovedită dealtfel prin atitea fapte între cele două conferințe, ci și bunăvoința tuturor părților. In legătură cu aceasta, aci se comentează o serie întreagă de acțiuni ale puterilor occidentale săvîrșite în ultimele zile și îndeosebi pregătirea unilaterală a conferinței de către miniștrii occidentali Se comentează mai ales întrunirea Consiliului Pactului Atlanticului care a avut loc ieri la Paris.

„Miniștrii Afacerilor Externe occidentali reuniți la Paris și-au pus la punct planul de lucru. Acordul lor este perfect, cel puțin pe hîrtie. Ei vor face bloc împotriva delegației sovietice" — scrie de pildă „Gazette de Lausanne".

Ziarele sosite aci relatează că la Paris a fost elaborat un memorandum de către cei trei miniștri occidentali, cărora li s-a adăugat apoi și von Brentano, ministrul de Externe de la Bonn. Ziarele mai scriu că la elaborarea acestui memorandum s-au manifestat multe deosebiri de vederi.

Se pune întrebarea: de ce era nevoie de aceste directive separate, elaborate de miniștrii occidentali, cînd directive există, și anume directivele coordonate ale șefilor de guverne, pe baza cărora se poate și trebuie să se desfășoare conferința de la Geneva?

In legătură cu această întrebare, ziarul francez „L'Express" scrie următoarele: „S-a deliberat cu „bună știință" pentru a remite lui Molotov un memorandum. In prezent ei (miniștrii de externe occidentali — N.R.) propun indeosebi ceea ce știu dinainte că va trebui să fie refuzat de ruși".

Asemenea fapte arată că unele cercuri ar dori să reînvie metodele politicii de forță în tratativele internaționale. Opinia publică din lumea întreagă este convinsă însă că faimoasa politică „de pe poziții de forță" este iremediabil condamnată. Aceasta este de altfel și principala lecție a conferinței ținută în iulie la Geneva de șefii guvernelor celor patru mari puteri.

Este ora 12,30 minute... Pe cerul Genevei, de un albastru surprinzător în această zi de toamnă, se înalță un avion, argintiu. Cînd se apropie, se vede fluturînd steagul Uniunii Sovietice. Avionul aterizează pe aerodromul Cointrin. Din el coboară V. M. Molotov și colaboratorii săi. După ce strînge mîna oficialităților elveține și a diferitelor personalități care au venit să-l întîmpine, V. M. Molotov rostește la microfon aceste cuvinte încurajatoare: „De la participanții la conferință se așteaptă ca ei să depună eforturi pentru a găsi de comun acord soluții pentru probleme care frămîntă profund pe orice om ce dorește în mod sincer să se pună capăt „războiului rece"...

In ce o privește, delegația sovietică va face tot ce depinde de ea pentru a contribui la obținerea în cadrul conferinței a unor rezultate pozitive care să corespundă năzuințelor popoarelor".

In cursul după amiezii, pe aeroportul Cointrin au sosit ministrul de externe britanic MacMillan și secretarul Departamentului de Stat al S.U.A., J. F. Dulles. In cursul nopții, va sosi și ministrul de Externe francez, Pinay.

Miniștrii de Externe occidentali au rostit la sosire declarații în care au subliniat însemnătatea conferinței și s-au angajat să acționeze pentru succesul ei.

Popoarele așteaptă și cer ca importantul prilej al conferinței ce începe azi să fie folosit de toți participanții la conferință, pentru a uni cu adevărat vorbele cu faptele și pentru a realiza împreună noi pași pe calea destinderii internaționale și a întăririi păcii.

I. FINTINARU

Primirea lui U Nu de către N. S. Hrușciov

YALTA 26 (Agerpres). — La 26 octombrie, N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., a primit pe primul ministru al Uniunii Birmane, U Nu, cu care a avut o convorbire.

La convorbire au participat: A. I. Mikoian și A. I. Kiricenko.

In timpul convorbirii, care a decurs într-o atmosferă prietenească, a avut loc un schimb de păreri asupra diferitelor probleme care interesează ambele părți.

Vizita primului ministru al Uniunii Birmane, U Nu, la Leningrad

LENINGRAD 26 (Agerpres). — TASS

La 25 octombrie au sosit la Leningrad, venind din Moscova, primul ministru al Uniunii Birmane, U Nu, împreună cu soția sa Do Mia I și persoanele care-l însoțesc pe primul ministru.

La gară, U Nu a rostit la microfon următoarea cuvîntare:

Domnule primar, prieteni!

Sînt fericit că am sosit în acest oraș care poartă numele marelui conducător sovietic — Lenin. Deși nu sîntem comuniști, totuși considerăm că Lenin a fost un mare conducător care a dus poporul la eliberarea de sub jugul țarismului. De aceea noi, birmanii, care am luptat în Birmania împotriva jugului colonial, îl considerăm un mare conducător, iar ideile lui măreațe au constituit întotdeauna un izvor de inspirație pentru noi.

In timpul ultimului război am urmărit cu o mare admirație în Birmania lupta dvs. remarcabilă, eforturile dvs., eforturile depuse de acest oraș pentru apărarea sa împotriva cotropitorilor naziști. Nu numai că sîntem foarte fericiți să vizităm acest oraș, dar sîntem mîndri de aceasta. Ingăduiți-mi ca în numele membrilor delegației birmane, precum și în numele meu personal, să vă mulțumesc pentru primire, care este foarte caldă, deși timpul este rece.

U Nu a spus apoi „mulțumesc" în limba rusă.

Numeroase grupuri de locuitori ai Leningradului, care s-au adunat în piața din fața gării, au salutat cu căldură pe primul ministru, U Nu, și pe însoțitorii săi.

In aceeași zi, primul ministru al Birmaniei a făcut o vizită președintelui Comitetului Executiv orășenesc, N. I. Smirnov, a vizitat uzina metalurgică „Stalin", Ermitajul și Muzeul rus, precum și palatul Smolnii — statul major al marelui Octombrie.

U Nu a admirat stația „Piața Insurecției" a metroului din Leningrad.

La plecare U Nu a spus: „Sînt convins că atunci cînd lucrările de construcție se vor termina, această stație va fi minunată. Deși atunci voi fi în Birmania mă voi gîndi că mi-am numărat printre primii călători ai noului metrou".

LENINGRAD 26 (Agerpres). — TASS

La 26 octombrie, primul ministru al Uniunii Birmane, U Nu, și persoanele care-l însoțesc au părăsit Leningradul pentru a-și continua călătoria prin Uniunea Sovietică.

Inainte de plecare, primul ministru U Nu a declarat:

Regret că părăsesc acest mare oraș. Cum poți fi fericit dacă trebuie să pleci de aici după o vizită atît de scurtă. Acest oraș este mare, deoarece aici a început noua istorie a marelui popor sovietic. Acesta este marele oraș unde a fost răsturnată autocrația țaristă și puterea a trecut în mîna oamenilor muncii, în mîna sovietelor. Acesta este marele oraș care s-a apărat cu dîrzenie și curaj împotriva cotropitorilor naziști.

Vă pot încredința că voi face tot ce îmi stă în putință pentru ca să revin aici, să vă revăd. Inainte de a părăsi acest oraș, îngăduiți-mi să invit pe domnul primar și pe reprezentanți ai Leningradului să vină în țara noastră.

Primirea ce ni s-a făcut, mie și soției mele, a fost foarte călduroasă. Vreau să vă încredințez că la venirea lor în țara noastră, domnul primar și delegația locuitorilor din Leningrad se vor bucura de aceeași primire.

Vă mulțumesc pentru tot ce ați făcut. La revedere!

Problema folosirii energiei atomice în scopuri pașnice în discuția Comitetului Politic O. N. U.

NEW YORK 26 (Agerpres). — TASS.

In ședința din 25 octombrie a Comitetului Politic, consacrată problemelor folosirii energiei atomice în scopuri pașnice, a luat cuvîntul Krishna Menon, șeful delegației Indiei.

Menon a subliniat că rezolvarea cu succes a problemei în sine cu privire la folosirea pașnică a energiei atomice nu înlătură pericolul folosirii energiei atomice în scopuri de distrugere.

Arătînd că această problemă va fi discutată mai tîrziu în legătură cu problema dezarmării, Menon a declarat că consideră că este necesar să sublinieze că delegația Indiei este pentru interzicerea totală a armei atomice.

Trecînd la problema relațiilor dintre O.N.U. și agenția internațională pentru folosirea pașnică a energiei atomice, reprezentantul Indiei a declarat că delegația sa se opune cu hotărîre ca această agenție să fie creată după tipul instituțiilor specializate care funcționează pe lîngă Consiliul Economic și Social.

Se știe că Statele Unite insistă asupra acestui lucru.

Agenția internațională, a continuat Menon, trebuie să se bucure de libertate în îndeplinirea funcțiunilor sale, urmînd să prezinte rapoarte Adunării Generale.

Cu cuvîntarea șefului delegației indiene au luat sfîrșit discuțiile generale în Comitetul nr. 1 cu privire la folosirea pașnică a energiei atomice. După aceasta, Comitetul a trecut la examinarea proiectelor de rezoluție prezentate în legătură cu această problemă.

Primul a luat cuvîntul V. V. Kuznețov, reprezentantul Uniunii Sovietice.

In legătură cu faptul că Comitetul trece la discutarea proiectelor de rezoluție și a amendamentelor la acestea — a spus V. V. Kuznețov — delegația sovietică consideră necesar să facă unele observații în legătură cu proiectele de rezoluție care vor fi discutate.

Toți delegații care au luat cuvîntul au subliniat marea importanță pozitivă a conferinței tehnico-științifice pentru folosirea pașnică a energiei atomice, care a avut loc la Geneva, și se pronunță în unanimitate în favoarea continuării sistemului de convocare a unor astfel de conferințe. Și delegația sovietică împărtășește această părere și — la rîndul ei — a făcut propuneri în această direcție.

In cursul dezbaterilor au fost discutate multilateral problemele legate de instituirea unei agenții internaționale pentru folosirea pașnică a energiei atomice. Numeroși delegați au propus ca relațiile dintre O.N.U. și agenție să fie mai strînse decît relațiile existente între instituțiile specializate și O.N.U.

Delegația sovietică este de părere că agenția trebuie să fie creată în cadrul O.N.U. și să prezinte rapoarte de activitate Consiliului de Securitate și Adunării Generale a O.N.U

Este limpede că la organizarea agenției trebuie luate toate măsurile de precauție necesare pentru a împiedica folosirea materialelor dezagregabile în alte scopuri decît cele pașnice.

In continuare, V. V. Kuznețov a spus: Reprezentantul Columbiei a declarat că Uniunea Sovietică ar condiționa crearea agenției pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice de interzicerea armei atomice. O asemenea interpretare a poziției Uniunii Sovietice este greșită. Din declarația delegației sovietice, din proiectul ei de rezoluție, precum și din observațiile asupra proiectului de statut al agenției, pe care guvernul sovietic le-a comunicat guvernului S.U.A., reiese că guvernul sovietic nu condiționează interzicerea armei atomice de crearea agenției. Uniunea Sovietică, așa cum reiese din proiectul rezoluției noastre, se menține la părerea că interzicerea folosirii și producției armelor atomice și eliminarea lor din armamentul statelor ar contribui în cea mai mare măsură la dezvoltarea largă a colaborării internaționale pe linia folosirii pașnice a energiei atomice și ar contribui de asemenea la slăbirea încordării internaționale și la crearea unei atmosfere de încredere internațională.

Dezbaterile — a spus în încheiere V. V. Kuznețov — vădesc că în prezent, dată fiind dorința manifestată de statele reprezentate în Comitet, există posibilitatea elaborării unei astfel de rezoluții în problema folosirii energiei atomice în scopuri pașnice care să poată fi acceptată de toate delegațiile. Delegația sovietică este gata ca împreună cu celelalte delegații să depună eforturi pentru a elabora hotărîri de comun acord asupra problemei în discuție.

★

La sfîrșitul ședinței a luat cuvîntul reprezentantul S.U.A., Pastore. El a declarat că textul proiectului în discuție al delegației S.U.A. și al unui grup de alte țări cu privire la folosirea energiei atomice în scopuri pașnice a suferit o serie de modificări.

SCURTE ȘTIRI

MOSCOVA. La 25 octombrie s-a înapoiat la Moscova din Iugoslavia delegația Sovietului Suprem al U.R.S.S. în frunte cu A. P. Volkov, președintele Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S. Deputații Sovietului Suprem al U.R.S.S. au rămas în Iugoslavia trei săptămîni. Ei au vizitat numeroase orașe din țară, s-au întîlnit cu oameni de stat și reprezentanți ai vieții publice din Iugoslavia, cu oameni ai muncii, oameni de știință, scriitori. Delegația a fost primită de Iosip Broz-Tito, președintele R. P. F. Iugoslavia.

PRAGA. La 26 octombrie a părăsit Praga, plecînd cu avionul spre patrie, delegația Sovietului Suprem al U.R.S.S.

DELHI. După cum relatează din Cabul agenția United Press, un purtător de cuvînt al Ministerului de Externe al Afganistanului a declarat la 26 octombrie că țara nu intenționează să adere la pactul militar de la Bagdad.

CAIRO. Un purtător de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al Egiptului a declarat la 25 octombrie că guvernul egiptean a propus atașatului aerului pe lîngă ambasada americană din Cairo să părăsească țara. Reprezentantul american a făcut o declarație jignitoare la adresa Egiptului.

MOSCOVA. La invitația Uniunii scriitorilor sovietici au sosit la Moscova scriitorul francez Jean Paul Sartre și scriitoarea Simone de Beauvoir.

NEW YORK. Intr-un raport prezentat cu prilejul deschiderii cursurilor pe anul 1955—1956 ale Institutului de marxism — o secție specială a Școlii de științe sociale „Jefferson" din S.U.A. — dr. Howard Selsam, directorul școlii, a arătat că în decurs de opt ani cursurile de marxism au fost urmate de 4.236 de persoane. Dr. Selsam a subliniat popularitatea de care se bucură Institutul.

BUDAPESTA. La 25 octombrie, prof. acad. Emil Petrovici a ținut la Academia de Științe a R. P. Ungare o conferință în legătură cu „Fonetica limbii ungare și legăturile ei cu limba română".

BUDAPESTA. R. P. Ungară și Egiptul au încheiat un acord prin care înșărcinații lor cu afaceri se ridică la rangul de miniștri plenipotențiari și trimiși extraordinari.

BERLIN. Ministrul Comerțului și Industriei al Egiptului a invitat pe H. Rau, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Comerțului Exterior și inter-german al R. D. Germane, să viziteze Egiptul. H. Rau a acceptat invitația și va vizita Egiptul la începutul lunii noiembrie.

SAIGON. In baza rezultatelor „referendumului" care a avut loc la 23 octombrie, Ngo Dinh Diem a proclamat Vietnamul de sud — republică.

La 26 octombrie „cabinetul" lui Ngo Dinh Diem și-a prezentat demisia „președintelui" republicii... Ngo Dinh Diem.

Tratative romîno-iugoslave la Belgrad în problemele navigației fluviale

BELGRAD 26 (Agerpres). — In ziua de 22 octombrie a.c., la Belgrad, au început tratative între reprezentanți ai întreprinderii de navigație maritimă și fluvială romînă „Navrom" și ai societății de navigație fluvială iugoslavă, în vederea reglementării problemelor privind ajutorul reciproc și colaborarea tehnică și comercială în domeniul navigației fluviale între cele două întreprinderi.

Delegația întreprinderii „Navrom" este condusă de Xenofon Celenti, director general adjunct. Delegația societății de navigație fluvială iugoslavă este condusă de Ivan Gughici, director.

Dezbaterile din Adunarea Națională franceză

PARIS 26 (Agerpres). — La 26 octombrie au început în Adunarea Națională franceză dezbaterile pe marginea politicii generale a guvernului Edgar Faure în legătură cu interpelările deputatului comunist Jacques Duclos și deputatului socialist Christian Pinot.

Primii au luat cuvîntul autorii interpelărilor.

Pinot a declarat că deși la alegerile din 1951 guvernul a promis să nu aplice impozite noi, ele au crescut considerabil. In același timp, a spus el, cheltuielile militare au continuat să crească. Pinot a arătat că nu s-au luat nici un fel de măsuri pentru reducerea deficitului bugetar și că anul acesta el se va cifra la cel puțin 1.000 de miliarde de franci.

Apoi s-a dat cuvîntul lui Jacques Duclos. In cuvîntarea sa el a analizat amănunțit și a criticat activitatea majorității parlamentare de dreapta și a guvernelor care s-au succedat la putere începînd din 1951.

Duclos s-a ocupat mai ales de măsurile guvernului care contribuie la reînvierea militarismului german După alegerile din 1951, a declarat el, poporul francez a fost înșelat Promisiunile oamenilor de stat de a pune Franța la adăpost de primejdia reînvierii militarismului german n-au fost aduse la îndeplinire Duclos a subliniat că în politica externă a Franței s-au comis multe greșeli, a căror dovadă grăitoare, a spus el, este înfrîngerea diplomației franceze în problema saareză.

Duclos a cerut ca guvernul să arate clar deputaților ce măsuri intenționează să prezinte spre aprobare noii Adunări Naționale după efectuarea alegerilor înainte de termen.

Duclos a subliniat că comuniștii nu se tem de noile alegeri și sînt gata în orice moment să prezinte alegătorilor programul lor.

Apoi a început discuția generală.

Parlamentul austriac a aprobat legea cu privire la neutralitatea Austriei

VIENA 26 (Agerpres). — TASS

La 26 octombrie a avut loc o ședință a parlamentului austriac la care s-a discutat proiectul legii federale constituționale cu privire la neutralitatea Austriei. Raportul în această problemă a fost prezentat de deputatul Prinke (partidul populist austriac) care a dat citire textului proiectului de lege.

După dezbateri, prin voturile deputaților partidului populist, partidului socialist și opoziției populare austriace, parlamentul a aprobat legea cu privire la neutralitatea Austriei.

Pact militar bilateral între Egipt și Arabia Saudită

CAIRO 26 (Agerpres). — După cum transmite agenția Associated Press, la Cairo s-a anunțat oficial încheierea unui pact militar bilateral între Egipt și Arabia Saudită. Potrivit unor surse autorizate pactul cuprinde prevederi similare celor ale alianței militare defensive dintre Egipt și Siria, încheiate la 20 octombrie a.c. Potrivit agenției Associated Press, Egiptul și Arabia Saudită au hotărît printre altele să desemneze un comandament unic al forțelor lor armate.

Campionatul mondial de pentatlon modern

BERNA 26 (Agerpres). — In localitatea Maçolin din Elveția a luat sfîrșit miercuri campionatul mondial de pentatlon modern la care au participat sportivi din 17 țări ale lumii. Sportivul sovietic Konstantin Salnikov a cucerit titlul de campion al lumii pe anul 1955.

Pe echipe, victoria a fost repurtată de sportivii R. P. Ungare. Pe locurile următoare s-au clasat în ordine echipele U.R.S.S., Elveției, Suediei, S.U.A., Finlandei, R.P.R., R. Cehoslovace, Italiei, Mexicului, Austriei etc.

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE: TRAVIATA — **Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.**; LĂSAȚI-MĂ SĂ CÎNT — **Teatrul de stat de operetă**; CITADELA SFĂRÎMATĂ — **Teatrul Național „I. L. Caragiale"** (sala Studio); NUNTA LUI KRECINSKI — **Teatrul Național „I. L. Caragiale"** (sala C.C.S.); CUM VĂ PLACE — **Teatrul Municipal**; LA ORA 6 — (premieră) **Teatrul Armatei** (sala Magheru); MINCINOSUL — **Studioul actorului de film „C. Nottara"** (sala Libertatea); PRELUDIU — **Teatrul Tineretului**; CER CUVÎNTUL — **Ansamblul de Estradă al R.P.R.**; TANIA — **Teatrul Muncitoresc C.F.R. Giurgești**; ARENA CURAJULUI — **Circul de Stat.**

CINEMATOGRAFE: ROMEO ȘI JULIETTA — **Patria, București, Înfrățirea între popoare, 1 Mai**; ARLBERG-EXPRES și BUCUREȘTI ORAȘ ÎNFLORIT — **Magheru, Elena Pavel**; SOLDATUL IVAN BROVKIN și LĂCĂTUȘ MINUNE — **Republica**; FANTOMELE PĂRĂSESC PISCURILE — **I. C. Frimu, Flacăra, N. Bălcescu**; CRAINIQUEBILLE — **Filimon Sîrbu, Lumina, Miorița, Libertății**; INDONEZIA — **Maxim Gorki**; ACTUALITATEA ÎN IMAGINI, INDONEZIA — **Timpuri Noi**; PRINȚESA MARY — **Central, Gh. Doja**; CADEREA EMIRATULUI — **Victoria, Al. Sahia**; CĂDAVRUL VIU — **Tineretului**; SUB STEAUA FRIGIANA — **Al. Popov**; O NOAPTE DE AMINTIRI — **8 Martie**; BUN VENIT D-LE MARSHALL — **Vasile Roaită, T. Vladimirescu, M. Eminescu**; ALTURA — **Cultural**; ORDINUL ANNA — **Unirea**; FRONA — **C. David**; NU DEPARTE DE VARȘOVIA — **Arta**; VASSA JELEZNOVA — **Munca**; NECUNOSCUTA DIN TAXI — **Carpați**; NUNTA — **Mosilor**; MELODIA PIERDUTĂ — **23 August, Volga**; LUMINA FĂRULUI — **Donca Simo**; PUTEREA DRAGOSTEI — **Ilie Pintilie, Boleslaw Bierut**; IN ZORI DE ZI — **Popular**; CAI ALBASTRE — **8 Mai**; RAPSODIA CAUCAZIANĂ — **Rahova**; TĂUNUL — **Gh. Coșbuc**; NE-AM ÎNTÎLNIT UNDEVA — **Olga Bancic**; O AVENTURĂ PE COASTA ATLANTICULUI — **Aurel Vlaicu**.

CONCERT SIMFONIC

Azi 27 octombrie 1955, orele 19,30, posturile noastre de radio vor transmite pe programul I, din sala Ateneului R.P.R., concertul orchestrei simfonice Radio.

Dirijor: N. Anosov. In program: T. Hrennikov — Simfonia I-a; P. Constantinescu — Oltenească și Ciobănașul; Mendelsohn Bartholdy — Concertul pentru vioară și orchestră, solist Igor Oistrah; Liszt — Preludiile.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10, 7.60.20, 7.60.40, 7.61.00. — Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".